

Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBÁNYÁSZATI VÁLLALAT DOLGOZÓINAK LAPJA

IX. ÉVF., 3. SZÁM

ÁRA 50 FILLÉR

1972. FEBRUÁR 1.

A munkásör

Régi igazság, hogy a forradalmi feladatok forradalmárokat nevelnek, akik nagy tettek végrehajtására képesek. Ez látszólag az egyes embertől független folyamatnak tűnik, ami így is van, de — hogy ezen belül ki hallja meg az „idők szavát” és ki marad következetes harcosa forradalmi elkötelezettségének, — az már nagyon is egyéni dolog. Napjainkban nem kevés az ilyen „hétköznapi” forradalmár, aki ha kell, hősként is helytáll, de napjainkban is élenjárója a társadalmi fejlődésnek. Az élet minden területén ott vannak, de különösen sürsödnek az ilyen típusú emberek a Munkásörökben. A magyar munkásosztálynak, a pártnak e fegyveres gárdája most ünnepli 15 éves fennállását, sorai között számosan találhatók olyanok, akik több mint fél évszázada elkötelezték magukat az eszmékért, és tömegével vannak, akik a felszabadulás idejétől fáradhatatlan harcosai ügyünknek. Közülük egy embert, egy harcos kommunistát, Bimbó József elvtársat mutatjuk be olvasóinknak.

A fővárosban született, de sorsa, szüleiével együtt a magyar ipar egyik vidéki fellegvárába, Miskolcra vetette. Apja vasztergályos volt és valószínűleg tőle származik a gépek iránt érzett szeretet, amely az eszmei hűség mellett másik kísérője ma is. Általános iskoláinak elvégzése után ő is apja szakmáját választja, de közben a technikumba is beiratkozik, és bányavillamos-gépészetet tanul. A háború utolsó hónapjai belecsúszolnak életútjába, fegyveres „nemzetör” szolgálatra vonulattatják be és alakulatával nyugatra akarják hurcolni.

A szovjet csapatokkal csaknem egyidőben visszatér Miskolcra, ahol már forrongó mozgalmi életet talál. Mindig ott dolgozik, ahol legnagyobb a szükség. Fűtő a Kenyérgyárban, mert az élet megindításához kenyér kell. Nincs szén? Leszáll a bányába és termel. Közben folytatja tanulmányait és 1945. tavaszán érettségizik. Ekkor lép be a pártba is. 1947-ben gyárában vasszerkezeti tervező és magánéletében is új tervek körvonalai bontakoznak. Megismerkedik élettársával akit később feleségül vesz. A fordulat éve felejthetetlen életszakaszt hoz Bimbó elvtárs életébe; Szovjetunióba kül-

dik műszaki egyetemre, ahol korábbi szakmájában mérnöki diplomát, tökéletes orosz nyelvtudást és igaz barátokat szerez.

1953-ban visszajön és Budapesten, egy kísérleti Intézet munkatársaként tölti be felelős szerepkörét. Az akkori életirány nem sokáig hagyta a kérdéseket egy helyben, 1954-ben már újból Borsodmegyébe van és a megyei Pártbizottság másodtitkárává választják. Majd újból szakmai területre kerül. Előbb egy borsodi bányauzemben nevezik ki műszaki vezetőnek, majd 1955-ben alakuló vállalatunkhoz küldik, mint főtechnológust. Úgy látszik, életútja itt tartós maradt és irt elő, azóta meggyökereedett városunkban de koránt sem állt meg előretörő mozgása a vállalaton belüli életben. Gazdasági mozgása ugyan megállapodott, mert 1964-től az Ércdúsító Üzem vezetője, de a mozgalmi életben mindig ott van, ahol legtöbbet nyújthat a szocialista közösség ügyének.

1956 októberében, amikor vállalatunknál is elszabadultak a vad indulatok és törni, pusztítani kezdtek az ellenforradalmi erők, Bimbó elvtárs első között fogott fegyvert és egyik alapító tagja lett a vállalati fegyveres századnak, amely előhírnöke a később országosan szervezett Munkásöröknek. Nappal dolgoztak, éjjel fegyverrel a kézben őrizték a vállalat berendezési tárgyait, értékeit. 1958-tól állandó tagja a vállalati párt és végrehajtó bizottságának.

Nagy felelősségű és egész embert követelő gazdasági beosztása mellett, megalakulása óta parancsnoki beosztásban szolgál a Munkásörökben, előbb szakasz, majd századparancsnoki beosztásban. Pár éve a zlj. törzshez szólította a kötelesség, de nem csökkenő gondokkal, felelősséggel tartja szemét most is volt századán, az urán századon. Hogy „felszabaduló” energiája most se vessen el, paragon ne heverjen, elvállalta a vállalati fűvözenekar gondozását, patronálását amire bizony igen nagy szükség van és korántsem jelent „formális” funkciót. Ennyi gazdasági és társadalmi kötelessége mellett, példás családi életre is telik erejéből.

Szokás ilyenkor felsorolni a kitüntetések. Most eltekintünk a részletezéstől, mert az eddig kapott 9

magas párt- és kormány kitüntetés e nélkül is önmagáért beszél és csak részben fejezi ki azt az életfelfogást, amelyet Bimbó elvtárs élete kézzelfoghatóan bizonyít a feladatok vállalása és teljesítése terén.

„Mindig a legtöbbet, a legnehezebbből, a legjobban!” Amikor e kérdésekről faggatjuk és arról, hogy hogy bírja mindezeket energiával, akarattal, kissé zavartan, nem kis szemrehányással válaszol: ugyan mit túlozunk, hiszen ő semmi rendkívülit nem tett, minden ember azt tette volna, és hogy erővel hogy bírja? Egy jó szervezőnek mindenre jut ideje és ereje. Különben is, ha ő dolgozik, nem ér rá elfáradni.

Igen, minden ember ezt tette volna, minden ember, aki olyan ember és olyan kommunista, mint Bimbó József elvtárs, aki a zlj. ünnepi gyűlésén most kapta meg tizedik kitüntetését: a Munkásörök 15 éves Szolgálatáért Erdeméremet, valamint pár nappal később a tizenegyediket, a Vörös Csillag Erdemrendet, amelyekhez ezúton is szívóbból gratulálunk és kívánjuk, hogy még nagyon sok éven át, ne érezzen fáradtságot ha dolgozik!”

KITÜNTETÉS

1972. január 27-én a Parlament Munkácsy termében a munkásörök kitüntetésére került sor, amelyen Bimbó József elvtárs Vörös Csillag érdemrend kitüntetésbe részesült.

A kitüntetéshez gratulálunk!

Az ÉDÜ, a megkezdett úton halad tovább

Az 1971-es évben ünnepelte 10 éves jubileumát az ÉDÜ. Az előző években töretlen fejlődés jellemezte az üzem munkáját, és az 1971-es év eredményei is azt mutatják, hogy az üzem vezetősége és kollektívája jó úton halad. Moizs Rezső elvtársal, az üzemvezető helyettesével beszélgettem az 1971-es év eredményeiről és az 1972-es esztendő feladatairól. Elmondta, hogy az ÉDÜ 1971-ben is teljesítette, illetve 10—12 millió forinttal túl is teljesítette éves tervét.

Ez az eredmény mutatja, hogy az üzem kollektívája jól dolgozott, de az is megállapítható, hogy az üzemben nem mindenki dolgozik úgy, hogy eredményeink egyre jobbak legyenek. Ezen az 1972-es évben javítani kell.

Ez évben az üzemben bevezették az üzemműszakos önálló gazdálkodási és elszámolási rendszerét. Az önálló gazdálkodási mód nagy sikert aratott, nagyban hoz-

Példásan teljesítettük feladatainkat

Az eredményesen zárt gazdasági év után az 1972. évi feladatairól tárgyalt a IV-es üzem műszaki konferenciája

Az üzem január 8-án tartotta az év első konferenciáját, melyen résztvettek a szocialista brigádok vezetői is. Kerekes Jenő üzemvezető elvtárs, beszámolójában értékelte az üzem elmúlt évi munkáját, ismertette az elért eredményeket az üzemműszakokban, valamint összüzemi vonatkozásban. Megállapította, hogy a IV-es üzem eredményesen birkózott meg az 1971. évi feladatokkal — melyek rendkívül bonyolultak voltak az összevonás következtében, — és 108,4 százalékra teljesítette éves termelési tervét. A terv sikeres teljesítése annak köszönhető, hogy a kitűzött vájvégi előirányzatokat dolgozóink az év folyamán túlteljesítették így: vághajtáson 106,9 százalékra, fejtésben 112,6 százalékra, bányafúrásnál 116,0 százalékra, összüzemi szinten 107,9 százalékra teljesítettük teljesítmenytervünket. Örvendetes, hogy megfelelően alakultak az üzem önköltségi mutatói is.

A teljesítmények emelkedésével arányosan nőtt a vájvégi és teljesítménybérben dolgozók keresete

Összüzemi szinten — 1971. év folyamán — az üzem a tervezett átlagbéren felül, a teljesítmény növekedések ösztönző bérezésére, illetve 1.752.000,— Ft teljesítményprémiumot fizetett ki. Ez lehetővé tette, hogy a Kollektív Szerződés alapján — a produktív dolgozóknál — a bérfelértékelés megfelelően alakuljon.

Az üzem tervek teljesítésében döntő szerepük volt amiért ezúton is köszönetét fejezte ki az üzemvezetés. Különösen kitűntek az 1, 2, 4, 8, 11, 12, 14, 20; 21, 22, 24, 27, 32, 36, 37, 39, 40, 41, 42, 44, 50, 58 és 64-es szocialista brigádok.

Nagyon sok a kiesző műszakszám és a „bumli”

A kiesző műszakszám a tervezetthez viszonyítva 10.020 műszakkal több volt, melyből 2.763 műszak igazolatlan mulasztásból adódott. A kiszolgáló műszak-

számot az üzem a tervezett szint felett teljesítette, amely elsősorban a IV-es akna termelésbe való belépésével kapcsolatos, előre nem látott többletmunkák elvégzése miatt vált szükségessé. Az üzem baleseti mutatói az 1970. évi, igen jó eredményekhez viszonyítva romlottak valamit, de — ennek ellenére, — a vállalat által megadott értékhatárok alatt maradtak. A beszámoló, a baleseti helyzet javítására hívta fel az üzem dolgozóinak a figyelmét, annál is inkább, mivel az 1971-es évben bekövetkezett összes baleset mintegy fele szabálytalan és figyelmen kívül hagyásból következett, tehát megelőzhető lett volna. Különösen fontos kérdésként kell kezelni a szállítási és anyagmozgatási balesetek további csökkentését, melyek arányszáma igen magas.

Az év folyamán igen sok feladat várt megoldásra. Ezek közül legnagyobb volt a két önálló üzem összevonásának gyakorlati végrehajtása. Nagy előkészítést és rendkívüli szervezési feladatot jelentett a IV-es szállítóakna üzembelhelyezése.

A IV-es akna művelési körülményei szükségessé tették új fejtési rendszerek kidolgozását, új típusú biztosító szerkezetek bevezetését, ezek széleskörű elterjesztését. (Fóteszegecs, TH-tám, támpillérek és kombinált pillérek). A dolgozók egészségvédelme megkövetelte, hogy új munkaszervezést vezessünk be a robbantási munkák vonatkozásában.

Ami javítani kell, és az 1972-es feladatok

Az elmúlt év folyamán felköltözött I-es körlet dolgozói már beilleszkedtek az új körülményekbe. Most már csak arra kell törekednünk, hogy jobb munkaszervezéssel, műszaki irányítással, jó anyagellátással, a szállítási és kiszolgáló dolgozók mukafegyelmének javításával a termelési eredményeket a kívánt szintre emeljék. A gépészet részéről tovább kell javítani a termelő-csapatok kiszolgálását, illetve meg-

kell gyorsítani a szerelési munkák ütemét. Bízunk abban, hogy a most alakult földalatti lakatos szoc. szerelő brigád munkája e téren eredményes lesz. A fűrészár ellátás területén jelentkező probléma megoldása érdekében a használt fűrészárakat összegyűjtjük és felújítjuk.

Az 1972-es évi feladatok ismertetése során Kerekes elvtárs rámutatott arra, hogy jóváhagyott terveink az elmúlt évinél magasabb termelést irányoznak elő, amit az üzem, a teljesítmények megfelelő arányú növelésével érhet el.

1972. I. félévében megoldandó feladatok közé tartozik az I-es akna termelésének befejezése, valamint a IV-es aknánál — megfelelő munkahelyek előkészítése és biztosítása — a felköltözést úgy kell előkészíteni és végrehajtani, hogy az termelés-kiesést ne okozzon.

Az üzem előtt álló feladatok ismertetése után került sor, az éves munkaverenyben elért eredmények alapján, a versenydíjak kifizetésére, melynek során az élenjáró, és helyezést elért szocialista brigádok részére 162.000,— Ft-ot osztottak ki.

A versenydíjak kifizetését követően számos szocialista brigádvezető és részlegvezető szölt hozzá a beszámolóhoz. Valamennyi hozzászólásból az üzem élével való törődés, a hiányosságok megszüntetésének, a feladatok maradéktalan megvalósításának akarata csendült ki. A hozzászólások előrevetítettek a dolgozók egészségvédelme, a termelékenység növelése érdekében megvalósítandó műszaki feladatok. Így pl. a fűrési technológia fejlesztése — fűrőkesik alkalmazása — nemcsak termelékenység növelést eredményez, de megelőzését szolgálja a vibrációs ártalmaknak is.

Termelési vonatkozásban felajánlások, versenyajánlások, párosverseny kihívások hangzottak el a szoc. brigádok, körletek részéről. Jelenleg folyik a szoc. brigádok versenyvállalásainak értékelése.

Felhívás a szocialista brigádokhoz

Külön említést érdemel Pál József csapatvezető vájár felszólalása, aki termelési vállalásain felül olyan javaslattal élt az üzem szocialista brigádjai felé, hogy vállalják állami gondozott gyermekek nyaraltatását. A nevelőintézetekből 2 hétre kihozott gyermek — mondotta — nemcsak az állam nevelési gondjain enyhít, hanem részére, talán egy egész életre kiható, felejthetetlen élményt jelent a két hét családi körben való eltöltésére.

Kerekes elvtárs a hozzászólásokra válaszolva hangsúlyozta, hogy az üzemvezetés, a dolgozók részéről felmerült problémákat és hasznos javaslatokat magáévá teszi, és azok mielőbbi megoldására, illetve megvalósítására törekszik. Megállapította, hogy a szocialista brigádok aktivitása biztató a jövőt illetően, optimista szemmel tekintünk az 1972-es évben üzemünkre háruló feladatok elé.

Mosonyi Jenő

Gyürkös József

Pártnapok az 1972-es év gazdasági feladatairól

Február 8-án a bányauzemek, február 10-én a külszíni üzemek dolgozói tartanak politikai pártnapot az 1972-es év gazdasági feladatairól. A bányauzemek pártnapjai előadója Tóka Jenő igazgató elvtárs.

A külszíni üzem pártnapja előadást Romvári Attila igazgatóhelyettes elvtárs tartja. A pártnapok helye mindkét esetben az igazgatósági épület nagyterme, kezdete mind a két alkalommal 16 óra.

AZ IFJÚSÁG ÉRDEKLŐDÉSÉHEZ ÉS PÉNZTÁRCÁJÁHOZ IGAZODVA, TÖBB MINT HÚSZ ORSZÁGBA ÉS HAZAI TÁJAKRA SZERVEZIK AZ UTAZÁSOKAT

15 éves jubileum

Tizenöt esztendővel ez- előtt született meg az Express Ifjúsági és Diák Utazási Iroda. Megalakulását a Magyar Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány rendelte el. Másfél évtizedes tevékenysége alatt az Express egyre jelentősebb részt vállalt és vállal a külföldi és nemzetközi idegenforgalomban. Munkája arra irányul, hogy tovább fejlődjenek, szélesedjenek a magyar fiatalok nemzetközi kapcsolatait, segítsen az ifjúság szabadidejének kulturált, hasznos eltöltésében, hozzájáruljon a fiatalok neveléséhez.

Az Express a magyar idegenforgalom szervezésében sajátos szerepet tölt be. Nemcsak utaztat és vendégeket fogad, hanem mindenek előtt hazánk és a külföldi ifjúság közötti barátságot erősíti. Programjaiban baráti találkozók, üzemlátogatások, viták szerepelnek. Céljuk, a lehető legkevesebb pénzért, a lehető legtöbb élményt nyújtani. Ha az árakat nézzük, akkor megállapítható, hogy a szocialista országokba való utak kb. a negyedében, a tőkés országokba vezető utak pedig mintegy felével olcsóbbak más magyar utazási irodák árainál. Útvonalai és programválasztékuk egyre bővül és ma több mint háromszáz utazási irodával állnak kapcsolatban. Ausztrália kivételével valamennyi földrészen vannak partnereik.

A feladatok megoldásában jelentős támogatást adott a kormány, a KISZ Központi Bizottsága, az Országos Idegenforgalmi Tanács, valamint a nemrég alakult Országos Ifjúságpolitikai és Oktatási Tanács, amely 1971-től kezdődően jelentős anyagi hozzájárulással is segíti a fiatalok turizmusát.

Az Express 1972. évi kiutazási programjában zömmel szovjet, lengyel, cseh, német, bolgár, román és jugoszláv utak szerepelnek olcsó pénzért. Utazási lehetőség van még Olaszországba, Franciaországba, Ausztriába, Svájcba, Egyiptomba, Angliába, Svédországba és Finnországba, de szerveznek csoportot Dániába, az NSZK-ba, Algériába, valamint a távoli Indiába és Japánba. Érdekeséggé említtük itt, hogy IBUSZ szervezésben egy japán út 49 000, az Expressnél 19 000 forintba kerül.

Városunkban az Expressnek 5 éve működik önálló kirendeltsége. Irodájuk a Rákóczi út 39/b alatt található. Létszámuk jelenleg 5 fő és az elmúlt évben már voltak idegenvezetőik is. Ez évben munkájukat tovább bővítik. Indítottak egy idegenvezetőképző iskolát 70 fővel, áprilisban lesznek a záróvizsgák. A jelentkezők 95 százalékban harminc év alattiak, zömében diákok. Téli programjukban — amely novemberől februárig tart — szerepel „egy hét Budapesten” című útiprogram, amely egyhetes budapesti üdülést jelent az Ifjúsági, vagy az Express szállóban, színház-, múzeumlátogatás és városnézéssel kombinálva, 568 forintért.

Horváth Jánosné

Új rendszerű polgári védelmi kiképzés

A kormány intézkedései alapján a dolgozók polgári védelmi felkészítésében az elmúlt években jelentős előrelépést tettünk. A 10 és 15 óras tájékoztató oktatás eredményeként az üzemek dolgozói széles körben, általános ismereteket szereztek az ön- és segélynyújtásról, a tömegpusztító fegyverek hatásairól, a védekezést elősegítő eszközök alkalmazásáról.

Az eddig elért eredmények megfelelő alapot teremtetek ahhoz, hogy a polgári védelmi kiképzés a jövőben kötelező jelleggel, új tartalommal és magasabb színvonalon történjen.

A kötelező polgári védelmi kiképzés célja, hogy mindenki elsajátítsa a támadófegyverek használatának következményeként várható veszteségek megelőzésével, illetőleg csökkentésével, háborús körülmények között az életkörülményeik biztosításával kapcsolatos elméleti és gyakorlati ismereteket.

Az üzemekben szervezett kiképzések során az általános ismereteken túl — differenciáltan — oktatni kell a munkahelyi sajátosságokból adódó védelmi feladatokat is. Így különösen: — a munkakörrel kapcsolatos védelmi rendszabályokat, a különböző intézkedésekből (riasztás, kitelepítés, üzemben való tartózkodás stb.) adódó tudnivalókat és magartatási szabályokat;

— dolgozók és anyagi javak védelmét, ezzel kapcsolatos megelőző intézkedések végrehajtását és a védekezés módszereit; — a tömegpusztító fegyver csapásai következményeinek csökkentését, a termelés biztonsága érdekében fogantatandó megelőző védelmi intézkedéseket és rendszabályokat, illetőleg ezek megszerzését, előkészítését és végrehajtását; — a háborús termelés során az üzem védelmével összefüggő különleges technológiai előírásokkal kapcsolatos ismereteket; — légítámasztás után kialakult helyzetben a mentés-mentesítéssel (fertőtlenítéssel), valamint a ter-

melés újbóli megindításával kapcsolatos ideiglenes helyreállítási feladatokat.

Ezen feladatok megvalósítása — a megfelelő utasítások, követelmény-programok alapján — nagy feladatot jelent a vállalati és üzemi törzseknek. Komoly előkészítő munkát és megfelelő feltételeket kell biztosítani ahhoz, hogy az új kiképzési ciklus során 1972—1975 között tervszerűen, zökkenőmentesen folytathassuk a dolgozók felkészítését.

Fehér László

Minikiállítás Gáspár György munkáiból

Megvalósuló álmok

Mint azt lapunk korábbi számában hírül adtuk, Gáspár György, IV-es üzemi dolgozónak érdekes és értékes hobbija a far- és csontfaragás. Eddigi magángászorakozása az elmúlt napokban — egy kicsit cikkünk hatására is — kitört lakása falai közül, és megtörtént az első, közönség előtti bemutatkozása. A „minikiállítás”-t a Ságvári Művelődési Ház Ifjúsági Klubja rendezte meg január 20—23 között. A klubtagokon kívül jelen volt a kiállítás megnyitásánál Csenkei Éva esztétikus, Hornung Lászlóné a kiállítás szervezője, Vállalatunk Szakszervezeti Bizottságát Simon Sándor képviselte.

Az izlésesen elrendezett szobrok időrendi elhelyezése jól érzékeltette Gáspár György művészi fejlődését. Minden kommentár helyett idézem Csenkei Éva esztétikus véleményét; önmagában az a tény is örövendetes, hogy egy — pillanatnyilag nem hívatásos — szobrász munkáit szemlélhetjük, de méginkább biztató az a kibontakozó tehetség, és az az út, amely egy fizikai dolgozó hobbijától napjainkig vezetett.

A művész munkáinak két szélsőséges pontját a gyökérszobrok és a párosított szobrok alkotják. A gyökérszobrok agyonkomplikált formája, a talált fa szépségét eltüntető túlzott megmunkálás torz eredményt szült. A párosított szobroknál (Bányász, Toldi, Kubikosok, Kettős fej, stb) azonban jelentkeznek a művészi ráhatás és kidolgozás. Ezek — kis hibáktól eltekintve — már alkotásnak nevezhetők.

A kritika — elég erős oldala mellett is — nagyon

pozitív, hiszen a gyökérszobrok még a kezdeti lépéseket jelentik, a párosított szobrok már a közel-múlt termékei.

Simon Sándor elvtárs véleményével zárnám ismeretemet, aki hasznos kezdeményezésnek nyilvánította a klub ilyen ren-

dezvényeit. Gáspár Györgyöt pedig arra biztította, hogy mélyüljön el továbbra is ebben a művészetben, tanuljon sokat, dolgozzon keményen és álmait továbbra is sikeres, valós értékeket eredményezzenek.

Bornemisza József

Mózesné és a brigád

Ugy, újév táján, az esti TV-műsor közben — néhány villanásnyi jelenet, majd egyszó: „Jelenidő”. Két nap múlva ismét pár kocka, aztán újra felirat: „Jelenidő”. Mire a néző eszmél vége az egésznek. Kérdik másnap egymástól: mi volt az este? — Rejtvény — mondja az egyik. — Belgrád jött be — így a másik. Valaki mondja — ez valószínű egy új film lesz. — Néhány nap múlva meg is jelent a mozik műsorán. Így kezdődött.

Akkor határozta el a II. Rákóczi Ferenc szocialista brigád, hogy ezt a filmet megnézik. Kollektívan. Megnézték. A filmnek vége lett, de jöttek a kérdések. Talán azért, mert a filmben egy kicsit mindenki magára ismert. Vitakoztak, fejtegettek, majd úgy döntöttek, hogy beszélnek Mózesnével. O talán jobban tudja?

Mi tagadás, várták, kíváncsian. Nemcsak Mózesné, de a színésznőt is. Mit fog mondan, hogy néz ki az életben — voltak a várakozás kérdései.

Bódis Irén színművész, a Pécsi Nemzeti Színház tagja, Mózes Imre felesége örömmel tett eleget az szb és a brigád kérdésnek. Eljött.

Pár üdvözlő szó Peák László szb-titkártól, máris a brigád a szó. Jönnek a kérdések. Valóban megtörtént?

Ki Mózes az életben? Vele történt? Kik voltak az „igazi” színészek? Miért a sok amatőr? — A művész válaszol. Csokorba köti a kérdéseket, úgy ahogy összetartoznak. Es mintha újra Mózesné lenne. Újra átéli. A filmben keveset beszélt, ott játszott. Egy mozdulattal, egy pillantással, egy lépéssel, egy kosárral gondolat sorokat mondott el, egy ember egész életét tárta elénk. Most hallani akarják. Talán többet is mond,

mint csak válaszol. Elmosódik a határ Mózesné és a művész között. — Felnevette egymáshoz. Felel a rendező, de talán az író helyett is. Szenvedélyesen. — Közben a kávé kihűl, nem veszi észre. Senki sem veszi észre, hogy már mindenki polltízál.

Kár, hogy kevesen nézték meg — szól az egyik. Jó lenne, ha sok vezető és aktív is megnézné — szól a másik. A filmben feloldódik a feszültség Mózes Imre és a brigád között. Miért nem oldódik fel az igazgatóné, a párttitkár és a brigád között? — Teszik fel az új kérdést. — Erre már nem is Mózesné, nem is a művész, hanem talán a párttitkár válaszol. („Civilben” a színház párttitkára.)

Több megoldás kínálkozott, de a nézőre mindegyik kényserkérő hatott volna. Ahány ember, annyi megoldás. Válasszon mindenki kedvére. De gondolkozzon. És éppen ezt akarta az író, a rendező. — Hangzik a válasz. Elmond hozzá saját élményéből egyet. A párttitkáréból.

Sok még a kérdés, még több lenne talán a felelet, de az idő kegyetlen, elrepült. Mégis sokat adott. Kérdésben, válaszban, vitában egyaránt. Új kérdések is születtek, de arra már idő nincs. Majd legközelebb — mondják. Es ezt hiszik is. Bízunk a legközelebben.

BUZADY GYÖRGY

MIÉRT?

Manapság sok szó esik a kulturált szórakozásról. Emelkedett életszínvonalunk, nőttek igényeink. Kereszük a kulturált szórakozás lehetőségeit. Így van ez országunkban és nálunk is Újmecekalján. Egy újságcikkből arról olvasok, hogy nincs kihasználva az Olimpia „szórakoztató kombinát”. Miért? Engem is foglalkoztatott a kérdés, ezért párszor vendége lettem a „kombinátban”. Személyes élményeim talán választként szolgálhatnak az idézett „miért”-re.

A helyiség zsúfolásig tele vendégekkel, csak úgy, mint az asztalok üres üvegekkel. Az egyhangú, füstös zsvajt most egy esemény élénkíti. Egy svájci-sapkás férfi az asztaltól felkelvén büszkén végiglejt a termen. Szemeiben sötét elszántság. Kissé inogva bár, de még nem négykézláb, szép lassan végigmustrálja az egész másodosztályt. Aztán becélazza a ruhatárat. Egy kis tétovázás, aztán hátra arc!

Vissza az egész! Kevés volt a sör! Lejtés, mustradettó, mint az előbb. A fél másodosztály megremege, ahogy leül. Sapka a fejen marad. Amúgy, máskülönben elegáns. Különösen a svájci-sapká „villámhárítója”, valamint a köldökig kigombolt, drága ingpulóver. Utóbbinak egyetlen szépséghibája, hogy kissé

gyűrött és fénylik a kosztól. Rendel. Pincér meghajol, később tölt. Sapka, kigombolt ing marad. Inni már nem tud. Fél órája egy pohár sört szagolgat. Elmenni, azt azért még nem. Rá van írva az arcára, hogy mélysegesen megveti e „füstös csehót”, de nem mery el, mert nélküle aztán a színvonal valószínűleg létrán kapaszkodna a béka... izé, a békára.

Szeme a pohár felett, mint bűgöcsiga tekereg. Pincér több ízben arra jár, sapka, a kissé lengő öltözék — marad.

Zenés étterem, így a zenei aláfestés sem hiányzik. Így könnyebb elviselni is. Újabb zenei aláfestés távolabbi asztaltól érkezik, szép, lila alkoholfelhőbe csomagolva. Három úriember igyekszik hangulatot teremteni.

„Csak egy asszony van a világon...” Itt viszont van bőven. Összejött a város színe-java. Bányász fizetés volt, ma megéri itt összecsdülni. Éleslátósmat bizonyítja, amit már több alkalommal megfigyeltem; fizetésnapon több az egyedül érkező „hölgy”, mint más, szolid kis munkanapokon. Mellettem egy asztalnál új pulóvert helyeztek kilátásba, a hölgyikének, ha ma este „kedves” lesz. Ami most rajta van, az egy kissé nedves a

ráöntött félüveg sörtől. Egy ölelésnél ügyetlen volt a lovag.

Írok. A sapkás páciensnek ez nem tetszik, mert kitartóan fixiroz. Mert, ugye mit firkál ez itt, mi-ért nem vígad úgy, mint a többi drága vendég. Jó lesz odébb állnom, mert pofon lesz a vége. Fizetek.

Közben megjött a zenekar is. Hát, a szünet nem félóra volt. Egy kicsit több. Zene, zsvajz, káromkodás. Másodosztályú hely Újmecekalján. Búcsúpillantás a svájci-sapkásra, mintha a villámhárító visszaintene.

Na, helló!

P. L.

„KÖZLEKEDÉSI MORÁL 1972”

A magánautózás történelméből

A MŰLT

Az, aki figyelemmel kíséri a magánautózás történelmét Magyarországon, semmiképpen nem feledkezhet meg arról, hogy 1970-ben volt háromnegyedszázados jubileuma annak, hogy megjelent Magyarországon az első magánautó. Hatsek Béla műszerész 1895-ben Daimler-Benz típusú autót szerzett magának. Az autót abban az időben még nem az autót nevet viselte, hanem csak afféle lö nélküli kocsinak számított.

Az autók körül nagy viták indultak meg. Az emberek többsége nem jószolt nagy jövőt az új találmánynak. Az igazsághoz tartozik, hogy az új találmány csak Magyarországon számított újnak, mert a magyarországi megjelenése előtt tíz évvel, 1885-ben megtette a világ első motorkocsija a próbaköröket gyárának udvarán.

A világ első motorkocsiját, feltalálója Daimler-Benz — tréfásan — „Benziné”-nek nevezte el. Benz kocsija — mintegy jelezve számos kései utódjának szomorú sorsát — az első próbaúton összetört. A balsikerrel járó próbaút azonban nem vette el az úttörők kedvét. Eleinte ugyan göröngyös úton, de kezdetét vette a gépkocsik különböző márkáinak felfedezése, illetve gyártása.

HATSEK KOCSIJÁTÓL NAPJAINKIG

Míg mások az autót jövője felett vitakoztak, Hatsek Béla szerzett egy autót magának és ezzel kezdetét vette a magyar automobilizmus története. A derék műszerész rendkívül nagy anyagi áldozatot hozott az autózásért. Bár nem sok öröme teltet benne, mert a közönség veszedelmes jószágnak bélyegezte kocsiját. Hatsek sok szemrehányást kapott, hogy felesége és családja életét is kockáztatja az életveszélyes alkottmánnyal. Egykori tudósítói szerint az autót óránként „15 kilométeres rohanásánál csak veszettül lödőző hangja volt nagyobb, mellyel általános riadalmat keltett a konfliktusokhoz szokott polgárok és a megvadult lóársadalom körében”.

Hatsek később megpróbálkozott egy autóbusszjárral indításával, de abba is belebukott. Erre leállította az autót, hagyta megrozsásodni és levonta azt, a ma sem cáfolt tanulságot, hogy szegény embernek nem való autót.

Hazánk második kocsi tulajdonosának — Törley József pezsgőgyárosnak — viszont bőven volt pénze. Még arra is futotta, hogy az ország első gépkocsivezetőjét — Kalmár Józsefet — fizesse.

Törley példáját sorra kezdték követni a nagypénzű emberek és — bár lassan — de szaporodtak Magyarországon a gépkocsik. 1910-ben mintegy 937 személyautó közlekedett Magyarországon útjain. Ezt követően a fejlődés üteme valamelyest növekedett. 1914-ben már 2877-re emelkedett a gépkocsi állomány.

Később az első és második világháborúk okozta csökkenés és utóhatásaitól függően, hol emelkedett, hol csökkent a gépkocsik száma. Ennek érzékeltetésére két számot említünk: 1938-ban 14 ezer magántulajdonban levő személy-

gépkocsit tartottak nyilván és ezzel szemben 1953-ban 1623-at.

A magánautók számának komolyabb emelkedése 1957-től vette kezdetét, ugyanis 1966 végére már 100 ezer autót szerepelt a nyilvántartásban. Különösen megnövekedett a fejlődés üteme az utóbbi öt év alatt. Napjainkban mintegy 250 ezer magántulajdonban levő személygépkocsi veszi részt a közúti közlekedésben.

MIT ÍGÉR A JÖVŐ?

Jelentős fordulatot jelent a 120 ezer Zsiguli. A jövőt illetően legnagyobb szállítónk a Szovjetunió lesz. A Szovjetunió új öt éves tervére vonatkozó irányelvek szerint — amelyet a XXIV. kongresszus vitatott meg és hagyott jóvá — 1975-re évente több mint kétfélmillió gépkocsit állít elő. Ennek csaknem fele személyautó lesz.

Hazánkban a negyedik öt éves terv végén már 120 ezer Zsiguli személygépkocsi fog közlekedni. A Szovjetunió kívül a többi szocialista ország is fokozza a személygépkocsi gyártását. Az egyenletes fejlődés különösen szép eredményeket ígér az NDK, Csehszlovákia és Lengyelország vonatkozásában.

A Szovjetunióval és más szocialista országgal kötött szerződéseink alapján, 1975 végére 300 ezer személygépkocsira növekszik a magánautók száma Magyarországon.

AZ AUTÓK NEGATÍV HATÁSAI

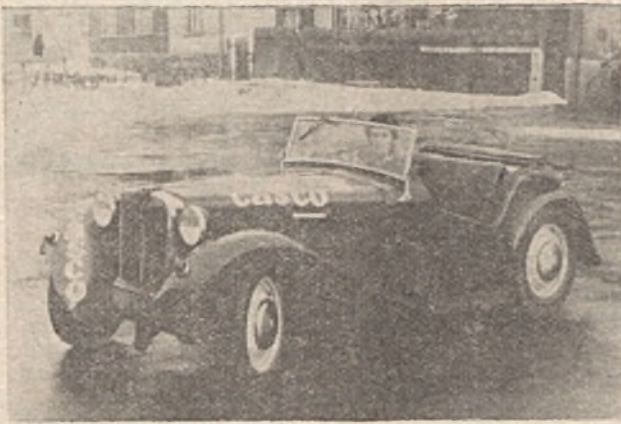
Az ember, ki a történelem során sokszor nehéz körülmények között, saját élvezetére és kényelmére megteremti a gépjárművet, az egyik oldalán sietteti annak nagyszámú szaporodását, a másik oldalán pedig szorongva figyel a negatív hatásait.

Az autók által okozott füst, zaj és baleset okozta ártalmak közismertek, és nem lehet szemethunyni e problémák felett. Különösen nem, ha figyelembe vesszük azt a tényt, hogy az 1971-es esztendő megteremtette Európa betegségeinek legszomorúbb statisztikáját. Európában 1971-ben több mint 100 ezer ember esett áldozatul a közúti közlekedésnek. Kontinentünkön ilyen nagy számú áldozatot történelmünk során még egyetlen járvány sem követelt. E járvány Magyarországot, sőt meggyékent sem kerülte el. Baranya megyében 1971. évben 1308 közlekedési baleset történt. A balesetek következtében 63 ember meghalt, 448 súlyos, 802 pedig könnyű sérülést szenvedett.

1972. február 1-től kezdődően 12 részből álló sorozatot indítunk, mely sorozatban fel kívánjuk dolgozni a közúti közlekedés legjellemzőbb baleseti problémáit. A sorozat keretein belül szólni kívánunk a megye közúti közlekedési baleseteinek alakulásáról, azok okairól és a baleseteket okozó emberekről, mint szubjektív tényezőkről, illetve a közlekedési morálról.

Annak reményében, hogy sorozatunk elismerést és érdeklődést vált ki olvasóink köréből, jelentjük be a sorozat első részét, melynek címe „Gyorshajtás és következményei”.

T. S.

A képen Baranya megye egyik legöregebb személygépkocsija látható. MG gyártmányú és 1929-ben gyártották. Jelenleg Tóth János pécsi lakos tulajdonában van. (A kocsiiban a tulajdonos foglal helyet.)

Miről ír a Pártélet?

A folyóirat januári számában Nyers Rezső elvtárs, a KB titkára válaszol az 1972. évi gazdasági feladatokkal kapcsolatos kérdésekre. Részletesen foglalkozik a beruházási problémákkal, ismerteti az 1972-es év életszínvonalpolitika jellemzőit. A feladatokkal kapcsolatban felhívja a pártvezeteket, hogy saját területükön szorgalmazzák a fejlesztési eszközök gazdaságosabb felhasználását, legyenek

kezdeményezők a munka- és üzemszervezésben fellelhető tartalékok feltárásában és hasznosításában.

A KB fontos határozatát is közli a lap. Az egyik a szocialista munkaverseny mozgalom továbbfejlesztéséről, a másik a vállalati üzemi- és munkaszervezés korszerűsítéséről szól. Mindkét határozat a szocialista építő munka továbbfejlesztését kívánja előmozdítani.

J. K.

Kétszakos termelés — humánium, plusz hatékonyság

A szervezés problémái Bakonyán

A II. üzem a tervek szerint február elsejével áttér a kétszakos termelésre. Alapos szervezőmunka előzi meg a startpisztoly dörrenését. A felmérések, elemzések azt mutatják, hogy az átszervezésen nyerni fognak a dolgozók, és nyerni fog az üzem is.

Az üzemi párt-vg foglalt először állást a kétszakos termelés bevezetése mellett, célként jelölve meg az üzemben tartózkodás idejének lerövidítését és az éjjeli munka kiküszöbölését. A gazdasági vezetés és célok feltételei helyeslése mellett, gazdasági előnyöket is vár az új munkarendről. Mindenekelőtt az elégtelen létszám hatékonyabb felhasználását.

A kívülálló egy ilyen átszervezésnek csak az eredményeit látja. Azt, hogy mennyire sikerült. És főleg azt, hogy neki, személy szerint jó-e, vagy sem. A szervezők a kollektív érdekeket tartják szem előtt. Valóságos haditerv készül. Új munkarend, amely gyökeresen megváltoztatja a munkaszállítást, a fűrés, étkezés, csapattelepítés, bányaszállítás, irodai munkabeosztás eddigi rendjét. Ennek kidolgozásánál szem előtt tartják az eltérő érdekű dolgozók véleményét.

A maximális előnyöknek kell érvényesülniük minimális hátrányok mellett. Fél órával lerövidül az üzemben töltött idő. Csupán minimális szállító és karbantartó létszám dolgozik majd éjjeli szakban is. Az üzem új munkarendje egészségesebb életrend kialakítását teszi lehetővé a kollektíva zöme számára. Vájtárgyak létrejönnek a szervezettebb, hatékonyabb munka feltételei. Olyan előnyök ezek, amelyek érdekében egészséges kompro-

misszumot lehet és kell is kötni a még vitás kérdésekben.

Melyek ezek? Az például, hogy kétszakos munkarendben — ha a szakbeosztás változatlan — az egyik szak jól jár a szabadszombatokkal, a másik rosszul. Annak a szaknak például, amelyik szabadszombaton héten délelőttöként kezd, egész évben, minden ilyen héten közel 70 óras szabadszombatos heteken neki lesz 15 óras többlet. De azoknak, akik továbbra szokatlan utazni, ez a különbség tartós előnyt, vagy hátrányt jelenthet.

Ezt a szakok időnkénti cseréjével lehet kiegyensúlyozni. Hogy ez a csere féltékeny, havonta, vagy kéthetenként történjék-e, olyan alternatívákat jelent, melyek közül a választást, az üzem vezetősége közvetlenül a dolgozói kollektívára szándékozik bízni.

A másik probléma a csapatvezetők telepítésénél jelentkezik. Az már eldöntött kérdés, hogy a csapatvezető a jövőben „szakba jár” majd. Eldöntetlen, hogy a telepítés 6 plusz egy, vagy 6 fős legyen-e, a 6 főben a csapatvezetővel. A közvéleménykutatás tapasztalatai szerint a dolgozók az utóbbi változatot részesítik előnyben.

Voltak, akik lebecsülték az érintett dolgozók közéleti érettségét, s jelentős ellenállást vártak. Ezeket meglepi most az a megérzés, ami a kollektív érdekek iránt általánosan tapasztalható. A bakonyai tőzsgárda a sikereiben és kudarcokban bővelkedő másfél évtized alatt szilárd

Versenyfelhívás

A MEV III. számú bányászati felhívással fordul a vállalat összes fejtési csapatához, hogy a IV. öt éves terv rákésztésének, valamint az üzemi és vállalati tervfeladatok maradéktalan teljesítése érdekében bontakoztassunk ki olyan munkaversenyt, amely biztosítéka lehet célkitűzéseink valóra váltásának.

A magunk részéről a verseny sikere érdekében az alábbiakat vállaljuk:

1. Termelési tervfeladatainknak 110 százalékos teljesítése, melyet ésszerű munkaszervezéssel, a technológiai feladatok betartásával érünk el.

2. A munkahelyre tervezett fejtési ércmínőséget 5 százalékkal javítjuk.

3. Vállaljuk, hogy technológiai hiányosságokból balesetünk nem lesz. Ennek érdekében a csapat két tagja munkavédelmi-örként tevékenykedik.

4. Szakmai fejlődésünk biztosítása érdekében csapatunk valamennyi tagja szakmai továbbképzésem vesz részt, s vállalja, hogy eredményes vizsgát tesz. Politikai továbbképzésünk érdekében egyénileg tesztünk megfelelő vállalást.

5. Vállaljuk, hogy patronáljuk az Acsády utcán bölcsődét, valamint az üzemben, személyenként 10-10 óra társadalmi munkát végzünk.

6. Csapatunk családtagjai vállalják, hogy egy állami gondozott gyermeket négy hétig vendégül látnak.

Felhívjuk a vállalat valamennyi fejtési csapatát, csatlakozzanak felhívásunkhoz, hogy eredményesen zárhassuk az 1972-es gazdasági évet! A 14-es fejtési csapat nevében:

TÓTH JÁNOS
csapatvezető vájár

A szocialista gondolkodásmód tükröződése a brigádnaplókban

Több éves gazdasági és társadalmi eredmények azt bizonyítják, hogy a brigádmozgalom fontos tényező a dolgozók szocialista tudatának, gondolkodásának formálásában, a nemes emberi tulajdonságok fejlesztésében. A dolgozók szóhasználatában polgárjogot nyert a szocialista ember típus jelző. Ez sokszor ösztönös, máskor tudatos dolog. Érzik az emberek, hogy

a szocialista társadalom építőinek természetével, tulajdonságaival nem férnek össze a régi rendtől örökölt, vagy a mai kapitalista környezet hatására tükröző tulajdonságok. A szocialista embert nem az önzés, magabazárkodás jellemzi, hanem a kollektív érzés, a társadalom érdekének szolgálata. Felelősség az egymás életéért, jövőjéért. Felelősség a végzett munkáért.

A szocialista brigádtagek tevékenységében és törekvéseiben ezek a tényezők megtalálhatók. Sajnos, sokszor az is kitűnik a naplóból, hogy vannak olyan brigádok is, melyek a „szocialista módon élni” vállalást csupán formálisan értelmezik.

Most, amikor a vállalásokat készíttük, terjedjen ki erre is a figyelem. A „szocialista módon élni” vállalásoknak értelmet kell kapni. Ne csak a vállalásokat, hanem a teljesítéseket is rögzítse a brigádnapló. Ha ezt lelkiismereti ügynek tekintjük, a naplóból is helyes képet kapunk egy kollektíva emberi vonásairól, öntudatuk fejlettségéről és a brigádon belül uralkodó légkörről.

dr. Tóth Ferenc

Varga Imre

A hidasiakról

A III-as üzem Mélyszint I. pártalapszervezet egyik taggyűlésén vetődött fel a Hidasról bejáró dolgozóink érdeklődését felkeltő probléma. Ezek a jelzések készítettek arra, hogy elbeszélgessek néhány hidasi dolgozóval. A hallottakat ezúton tolmácsolom az illetékeseknek, abban a reményben, hogy a lehetőségek határain belül ezek a problémák, az érintettek meglegedésére, megoldást nyernek.

Általános panaszként jelentkezett, hogy a kikötő járat nem éppen ideális körülményeket biztosít az utazáshoz. — Az egyik kocsi általában hideg — mondták az emberek — arról nem is beszélve, hogy szorongva, préselődve lehet csak utazni rajta, mert az útvonalon a busz polgári utasokat is felvesz, így a hidasiak állva utaznak.

Jenci Ferenc, a 8-as csapat vezetője így folytatja: —Sokszor problémás a hazafelé utazás is. Csak futkosunk a Piac téren, és keressük a buszt, amely csak ritkán áll be pontos időben a megállóba. Emiatt

aztán késve érkezünk haza. Jó volna, ha a hazafelé csatlakozást is legalább úgy oldanák meg, mint műszakkezdés előtt az üzembe való kijutást.

Reisz István nem „mai gyerek” a szakmában. Nyitott szemmel jár, s szavaiól érződik, hogy szívén viseli a közösség gondjait: — A Hidasról bejárók 90 százaléka áthelyezett ember, sokan közülük évtizedek óta dolgoznak a bányász szakmában. Sérülmesnek tartjuk, hogy tőzsgárda tagságunk nincs lerendezve. A lerendezés iránti kérelmünket ezúton is szeretnénk eljuttatni a vállalat vezetőségének, Reméljük, kérésünket méltányolni fogják.

A mintegy száz főt érintő problémák megoldása olyan feladat, amely megérdemli, hogy foglalkozzunk vele. Bizonyosok vagyunk abban, hogy a vállalat illetékesinek reagálása ezen felvetésekre megnyugtató lesz és a következő alkalommal már erről tájékoztathatjuk olvasóinkat.

H. I.

Sakk: Világbajnok versenyző az Ércbányász csapatában

Január 30-án kezdődik az OB I bajnokság

Mozgalmas napokat élnek át az Ércbányász versenyzői. Edzésekkel, taktikai megbeszélésekkel és csapatösszeállítással telik a hátralevő idő. Nagy a készülődés, csomagolnak, a vezetők részéről még egy gondos ellenőrzés, minden rendben. Indulásra kész a csapat. Úticél: Debrecen. Kezdődik az idei év OB I.

bajnoksága, január 30-án. Indulás előtt beszélgettem Vados István szakosztályvezető elvtárral, a csapat idei felkészüléséről, terveiről és célkitűzéseiről. Beszélgetésünket azzal kezdtem, hogy mit vár a csapat első mérkőzésétől. Egyértelműen válaszolt: győzelmet.

Elégedett-e az együttes felkészülésével?

— Elégedett lehetek, mert tudatosan és előrelátóan dolgoztunk. Játékosaink lelkiismeretesen edzettek és készültek az év nagy feladataira.

Év végén Ribli Zoltán megvált a szakosztálytól és a KGM OB II. csapatához került. Sikert-e az ő személyét pótolni?

— Papírforma szerint igen, de majd eldől a mérkőzések, hogy az erősítés sikerült-e, hiszen olyan versenyzőket igazoltunk, mint Flesch János, Koszorus Pál és Török István.

— Flesch János nemzetközi mester, az FTC versenyzője és edzője volt a múlt évben. 35 éves. Pár évvel ezelőtt a megrendezett vakszimultán világbajnokságon aranyérmert nyert. Komoly elméleti felkészültséggel és ez mellett kitűnő pedagógiai adottságokkal rendelkező szakember. Őt tervezzük Ribli utódjának, ő az első táblás játékos a csapatnak.

— Koszorus Pál mester, a Budapesti Honvéd legjobb pontszerző versenyzője volt az elmúlt évben. Komoly szaktudású versenyző, a szakvezetését bízta meg az utánpótlás nevelésével. Harmadik táblás játékos az együttes-

ben. A már megszerzett diplomája mellé most újabb diploma megszerzésén fáradozik.

— Török István I. osztályú versenyző, a Komló Bányásztól került hozzánk. Még ifjúsági versenyző, a csapat összeállításánál és a különböző variációk alkalmazása terén az edzőnek külön elképzelései vannak vele kapcsolatban.

Elégedett-e a sorsolással?

— Lehetett volna kedvezőbb is, mindjárt az első három fordulóban összekevertünk nagy riválisainkkal. Jobb lett volna később találkozni velük. Azért, ha sikerül a három mérkőzésen 23–24 pontot szerezni, úgy érzem a bajnokság folyamán már nagyobb baj nem lehet.

Megítélse szerint az OB I. mezőnye gyengült, vagy erősödött-e?

— Tájékozódásom szerint erősödött. Különösen riválisaink erősödtek, de a többi csapat is erősített. A tavalyihoz viszonyítva az idei mezőnyben kiegyenlítődtek az erőviszonyok.

Ezek szerint a helytálló nehezebb lesz. Vajon sikerül-e idén is megszerezni a „Vidék legjobbja” címet?

— Mint említettem, nagyon sok függ az első három mérkőzés kimenetelétől. Egy biztos, a csapat mindent elkövet a cél érdekében, hogy nevéhez és rangjához méltóan helytálljon a legjobbak között — fejezte be a válaszádat Vados elvtárs.

Kovács Miklós

KERESZTREJTVÉNY

Rejtvényünk vízszintes 1. folyt. függőleges 17., vízszintes 29. és 57. sorában a bányászati dolgozók részére kiadott szabályzatból idézzük. Megfejtésüket e sorokat kell beküldeni 1972. február 10-ig a szerkesztőség címére. A helyes megfejtések között könyveket sorsolunk ki.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

Vízszintes: 14. Női név. 15. Kétféle város. 16. Venni ige egyik alakja. 17. Kapocs. 19. Névelők. 21. Irodalmi műfaj (ford.). 22. Sándor fele. 23. Folyékony. 25. Ital. 27. Fizikai fogalom. 28. Igefajta. 33. S.S. 34. Tetőfedő anyag. 35. Egyik oldal. 36. Szavakhoz járul. 7. Híj anyag. 39. Igen – németül. 40. Becézett nagyszülő. 42. Eneklő szócseke. 43. Argumentum. 45. DRE. 47. Város Angliában. 49. Mint vizsz. 35. 50. Főlé. 51. Tobzódás része. 53. N.K.A. 54. Mozdulatlan. 55. E.M. 59. Római kettes. 60. Fogoly. 62. Építészeti stílus. 63. Kötőszó. 64. Hegyes számszám. 66. Remegés. 68. Kötőszó. 69. E.O. 70. Lábál továbbit. 72. Mező. 73. Megszóllítás. 75. Védelmező. 76. Város az NDK-ban. 79. Számár beszéd. 80. Három – latinul. 81. Helyhatározó. 83. Láz. 85. Menj el!

Függőleges: 2. Férfinév. 3. Kúszónövény. 4. Helyhatározó. 5. S.A. 6. Időhatározó. 7. Helyhatározó szó. 8. Kukorica neve. 9. G.N. 10. S.V. 11. Fájó dolog (ford.). 12. Agresszió kezdete. 13. Fővetlen. 18. Szövettség. 20. Ilyen szó is van. 23. Progresszív. 24. GY. 25. Cél nélkül kószál. 26. Azonos betűk. 29. Tejtermék. 30. Durva posztó. 31. Híj lé. 32. Névelők. 38. Kitüntetés. 40. Figyelget. 41. Birkózó közepe. 42. Becézett férfinév. 44. Menetrendi rövidítés. 46. R.B.F. 48. Végtag. 49. B.A. 52. Állatszállítás. kétszer. 56. Rafia fele. 58. Taktus (ék.-hiány). 61. Fizetség. 65. Utca – franciául. 66/a. Elet. 67. Friss keletű. 68. Kötőszó. 69. Sporteszköz. 71. Grafitt-rész. 74. Akadály. 75. Lop. 77. A.L.E. 78. Hangszer. 80. Hangtalanul átvér. 82. Hamis. 83. Házli állat. 84. B.N. 86. A.E.

Juhász Károly

Lapunk Január 1-i számában megjelent keresztrejtvény helyes megfejtése:

A legfontosabb feladat a termelés és a felhasználás hatékonyságának növelése és a gazdasági egyensúly fenntartása.

A sok helyes megfejtő közül sorsolással könyvjutalomban részesült: Kerekes Jenőné (Központ), Mihály István (Szoligálató Üzem), Süle Kálmán (Pécs), Építők útja 5/B.)

J. K.

Országos döntők Pécsen

Kivonat a TB 1972. évi programjából

A vállalati tömegsport bizottság az elmúlt év decemberében elkészítette az 1972. évi versenyprogramját, amelyet a vállalati szb jóváhagyott. Az idejévi feladatai közül kiemelkedik a szeptember 8–9-én megrendezésre kerülő női és férfi országos bányász csapat- és egyéni verseny. Egy hét múlva 16–17-én kerül sor az Ércbányász sporttelepén az első országos kispályás labdarúgó bajnokság döntőjének megrendezésére. A férfi asztalitenisz válogatott a nyár folyamán Komlón vesz részt az országos asztalitenisz csapat- és egyéni döntőn.

Színes, változatos programot ígér a vállalati bajnokságok rendezése is. Először kerül megrendezésre a női labdarúgó bajnokság Bányász Kupa küzdelem az Ércbányász sporttelepén.

Áprilisban kezdődik a kispályás labdarúgó bajnokság 9 csapat részvételével. A népes lövésztábor sem unatkozhat, új formában kerül sor az Ércbányász Kupa küzdelemre a férfi és női csapatok között, 3–3 fordulón át.

Az asztaliteniszre is nagy feladatok várnak. Februárban folytatódik a

Bányász Kupa férfi csapat verseny.

A bányásznap alkalmából 9 napos versenyprogramot biztosítunk, amelyben mindenki megtalálhatja és hódolhat kedvenc sportágának.

Ez évben kívánjuk megrendezni a Bányász Kupa teke csapat- és egyéni versenyeket. Tollaslabdát kedvelők részére szintén rendezünk vállalati bajnokságot. Női dolgozóink részére továbbra is biztosítjuk az „asszonytorna” foglalkozásokat. Nyáron több esetben kívánunk úszóversenyeket és kirándulásokat rendezni, igényeknek megfelelően.

A kivonatos versenyprogram csak tájékoztatóul szolgál, azzal a céllal, hogy a vállalat dolgozói megismerjék azokat a lehetőségeket, amelyeket a sportolási igények alapján biztosítani kívánunk. Felhívjuk dolgozóink szíves figyelmét, hogy a tömegsport bizottság minden egyes rendezéséről időben értesíti az érdeklődőket az Ércbányász újság sportrovatában.

Kovács Miklós

Eredményeink, terveink

A III. üzemi MHSZ Lövész Klub az elmúlt évben az alábbi eredményeket érte el a honvédelmi elő- és utóképzés területén. Férfi csapatunk első a THV Városi és Járási döntőn és második a megyei döntőn. Végrehajtottuk a HKL első két fordulóját 634 fő részvételével. A vállalati lövészverseny során az alábbi helyezéseket értük el:

Felszabadulási férfi csapat- és egyéni verseny: I. III. sz. bányász csapatunk 335. 1. Kis-pál Géza III. sz. bányász 93 körrel.

Vállalati csapat- és egyéni verseny: női: 2. III. sz. bányász 280 körrel.

Szakszervezeti, egyéni női lövész bajnokság: 6. Tury Ilona III. sz. bányász 80. 7. Rónáky Magdolna III. sz. bányász 78. 8. Csongrádi Ferenc III. sz. bányász 75 körrel.

Szakszervezeti egyéni női bajnokság: 1. Homolai Gábor III. sz. bü. 93. 3. Berényi Tamás III. sz. bü. 87 körrel.

Alkotmány Kupa fői csapat és egyéni lövész: 1. III. sz. bü. csapata 363. 1. Vértés István III. sz. bü. 93. 2. Jaksa János III. sz. bü. 92. 3. Homolai Gábor III. sz. bü. 91 körrel.

Az éves eredmények közül kiemelkedik az I. Országos Bányász csapat- és egyéni Lövész Bajnokság, melynek során a Vállalat 5 fős fői csapata győzött és a győzelem eléricsében az üzem 3 fővel vett részt, sőt az egyéni bajnok is az üzemből került ki. Kis-pál Géza személyében, aki 97 kört ért el.

Terveink:

— felépíteni a KISZ közreműködésével a lőteren a fegyver-lövész tároló helyiséget, — megépíteni és berendezni a pisztoly lőteret,

— közreműködni a KISZ, Szakszervezet által rendezendő versenyeken,

— teljesíteni a sorkötelesek kiképzésével kapcsolatban előírt feladatokat,

— eredményesen patronálni a kijelölt általános- és középiskolát.

Farkas Ferenc

Felhívás

A Pécsi Ércbányász SC ez évben is kibocsátja bérleteit, s kéri a pártoló tagságot, hogy az elmúlt évihez hasonlóan is támogassák a sportklubot. Ez évben már kétféle bérletet adnak ki: a hagyományos évi 120 forintos, minden rendezvényre érvényes, de állóhelyre, valamint a 180 forintos, tehát havi 15 forintos bérletet, amely „C”, vagy „D” szektorba

lesz érvényes, számozott ülőhelyre. A borítékokba mindenkinek állóhelyi bérletet tesznek, azzal kell jelentkezni a bérletszámolóban, hogy cserélik be ülőhelyre. Az ülőhelyi bérlettel jelentkezni kell a sportirodán (munkásszálló A épület I. emelet 14. szoba), ahol rábélyegzik a szektor jelzést és ráírják az ülőhely számát.

SC elnöksége

Sport hírek

Sakk toborzó. A Pécsi Ércbányász sakk szakosztálya toborzót szervez a vállalati dolgozók gyermekei részére. Azok a fiúk, akik kedvet és tehetséget éreznek a sakk iránt, személyesen jelentkezzenek a munkásszálló C ép. III. e. nagytársalgójában, Kádár Gábor edzőnél, hétfőn, csütörtökön és pénteken 17 óra után. Minden érdeklődőt szeretettel vár a szakosztály vezetősége.

Arató Csaba elsősege a városi és megyei asztalitenisz bajnokságon. Január 15-én városi, 16-án megyei asztalitenisz bajnokságot rendeztek Pécsen. Arató, az ércbányász kitűnő játékosa imponáló játékkal mindkét versenyt megnyerte.

Nagy feladatok előtt az Ércbányász asztalitenisz csapata. Január 29–30-án kerül sor Szombathelyen a nyugati, február 5–6-án Miskolcon az országos vidéki asztalitenisz bajnokságra. Vállalatunk versenyzői mindkét bajnokságon asztalhoz állnak, különösen Arató és dr. Horváth játékosok szereplését kísérhetjük nagy figyelemmel.

Az Ércbányász OB I-es sakkcsapatának februári és márciusi sorsolása: I. forduló: január 30. Debrecen —Ércbányász; II. forduló: február 13. Ércbányász—Diósgyőr; III. forduló: február 27. Zalaegerszeg—Ércbányász; IV. forduló: március 12. MTK—Ércbányász; V. forduló: március 26. Ércbányász—Bp. Honvéd.

Alapoznak az Ércbányász labdarúgói. Január 10-én megkezdődött a labdarúgók részére is az alapozás. Az együttes tornatermi edzéseit Vass Antal, a szabadban történő foglalkozásokat dr. Dunai János edző vezeti. A foglalkozásokon 19 felnőtt és 3 ifjúsági játékos vesz részt. Bekapcsolódott az edzési munkába Kovács István is, akit a Steinmetz SE csapatából igazoltak át. Február 3-tól a csapat Harkányban folytatja felkészülését a tavaszi bajnokságra.

HÍREK

Szállítsuk el a fatelepen vásárolt faanyagokat!

Az 1971-ben befizetett, de a központi fatelepről még elszállítatlan hulladékok tűzifa, rakoncáca és bordszeka átvételének vég-ső határideje 1972. február hó 15-e. Ezen időpontig ki nem váltott faanyag ellenértékét az Anyag- és Áruforgalmi Főosztály pénztára február hó 29-ig fizeti vissza. A jövőben, fenti fa-féleségek kiadása, csak a befizetéstől számított 15 napon belül lehetséges.

K. L.

A MUNKÁSSZÁLLÓ HÍREI

A szakszervezetek Országos Tanácsának Baranya megyei Bizottsága „Magyar évszázadok” címmel előadást szervezett január 19-én a szállólakóknak. Fel-léptek: Szabó Tünde, Béres Ferenc és Szalay József művészek.

A vállalat szakszervezeti bizottsága és a Ságvári Művelődési Ház jóváhagyta a száló 1972-es kulturális programját, melyben mintegy 150 rendezvény szervezése szerepel.

Az előző évben, technikai okokból elmaradt „Korunk nagy problémája, az érintésvédelem” című, egy napos szellemi vetélkedő, a zsebspanádon február hó 10-én csütörtökön este 6 órai kezdettel lesz megtartva. Az első díj 800, a második díj 600 a harmadik díj 400 forint. Jelentkezés a kultúrirodán (B. I. 17.), de a helyszínen is lehet.

M. J.

MECSEKI ÉRCBÁNYÁSZ

A Mecseki Ércbányászati Váll. dolgozóinak lapja.

Felelős szerkesztő:

Tóth Béla

Szerkesztő:

Ragoncsa János

Szerkesztőség:

Munkásszálló A épület I. 5.

(Pécs, III., Hajnóczy u. 35.)

Telefon: 14-61 Vállalati: 147

Kladja:

a Baranya megyei Lapkiadó V.

Felelős kiadó:

Braun Károly

Telefon: 15-32, 15-33

Előfizethető

a szakszervezeti bizalmiaktól. Előfizetési díj egy évre 12,- Ft

MEGJELENIK

KÉTHETENKÉNT

MÉV Nyomda

Felelős vezető: Hanganos Lajos

Világ proletárijai, egyesüljétek!

Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBÁNYÁSZATI VÁLLALAT DOLGOZÓINAK LAPJA

IX. ÉVF., 4. SZÁM

ÁRA 50 FILLÉR

1972. FEBRUÁR 15.

A kiképzésben résztvevők

15 év a haza fegyveres szolgálatában

A pártirodában az asztal körül munkás veteránok beszélgetnek. Bogár Imre, Fűrőd Ferenc, Bodonyi János, Nádor Győző és természetesen Geisler Ferenc, a párttitkár. Valamennyien az uránszázad „alapító tagjai” voltak, vállalatunk sok kiváló elvtársához hasonlóan.

A múlt felelevenítését a munkásörök megalakításának 15. évfordulója teszi most időszerűvé. 1957 február 18-án hozta a párt KB-a azt a határozatot, amely életre hívta a munkásosztály fegyveres testületét. Bogár Imre: az ellenforralom eseményei világossá tették, hogy fel kell fegyverezni a munkásosztályt. A párt felhívására tömegesen jelentkeztek a kommunisták. Jóval többen a szükségesnél. Kezdetben kevés volt a fegyver. A teljes felszerelés egy évet vett igénybe. A kezdeti foglalkozásokon, az április 4-i és május 1-i demonstrációkon azonban óriási lelkesedéssel vettek részt a munkásörök. Egy évvel később, a május 1-i seregszemlén az urán század már a zászlóalj felavatott csapatzászlója alatt vonult fel.

Ettől az időtől kezdve rendszeres, tervszerű kiképzés folyt. Előbb hetenként, majd kéthetenként, végül havonta voltak kiképzések. A feladatok: A pártbizottság és a munkásörök parancsnokság védelme, járőr szolgálat, fokozott készség a nemzetközi és hazai ünnepeken, biztosítás a pártrendezvényeken.

Nádor Győző: Talán elsőként Bakonyán alakult meg a Munkásörök elődje, az üzemi örség, kihelyezett belügyi dolgozók irányításával. 25–26 főből állt, 24 óras szolgálatot adott, de volt rá eset, hogy tagjai 4–5 napig nem mentek haza.

— Igen — fűzi hozzá Bodonyi János — Szloboda Pál szervezésében vállalati üzemi örség alakult. A bakonyai csoport ennek keretében működött. — Az örség tagjai alapították meg Bakonyán a párt-

szervezetet — folytatja Nádor Győző. A pécsi rádió akkori adása szerint Pécsen elsőként Tóth Géza, Jutasi István, Pocsai József, Geisler Ferenc, Barcsa Zsigmond, Wenzler Frigyes voltak többek között az üzemi munkásörök-szakasz és a pártszervezet első tagjai.

Fűrőd Ferenc: Lehetne beszélni arról is, hogy az elmúlt másfél évtized alatt miben fejlődöttünk, s miben lehetne jelenlegi munkánk színvonalát javítani. Kétségtelen, hogy megváltozott a Munkásörök feladatai. A kezdeti demonstratív szerep helyett ma a haza védelmi rendszerében veszünk részt. Ez helyes. Természetes, hogy mindez fokozott követelményeket jelent a kiképzésben is. De a kiképzési tematika érdekesebb, változatosabb lehetne. És az összevont foglalkozások során ritkábban jövünk össze. A régi összeforrottság, a szilárd kollektív szellem látja ennek kárát.

— Ha az a panaszkod, hogy egyhangúak a foglalkozások, akkor megnyugtathatlak — mondja Bogár

Imre — a jövőben érdekes változtatások, magasabb követelmények lesznek a kiképzési tematikában.

A derűség most sem marad el. A legkellemebb emlékek azonban azokhoz a pillanatokhoz kötődnek, amikor a beszélgetők átvették az elismerés látható jeleit. Bogár Imre, Fűrőd Ferenc a „Munka Érdemrend” bronz fokozatát, Fűrőd Ferenc, Nádor Győző a „Munkás Paraszt Hatalomért” érdeméremet, Bogár Imre a „Haza Szolgálatáért” érdemérem arany fokozatát, Nádor Győző az ezüst fokozatot, valamennyien a 10 éves s rövidesen majd a 15 éves szolgálati érmet. Azt, hogy valamennyien kiváló parancsnokok, illetve munkásörök, talán említeni sem kell.

A beszélgetés magnóra került. A visszajátszásnál jóízű nevetés kísér egy — egy elszólást. Lehet, hogy ezért csillognak vidáman a szemek a búcsúzásnál. De valószínűbb, hogy a megidézett hősi kezdet és munkás másfél évtized emlékei nyomán ragyog bennük jogos büszkeség.

Dr. Tóth

Az elméleti és gyakorlati szakmai továbbképzés érdekes formáiról

Korunkban a tudományos és technikai forradalom, de a szocializmus építésének napi gondoljai parancsolólag állítják eléink az ismeretek bővítését. Ezt a célt szolgálják a KISZ szervezésében évről-évre megismétlődő „Kiváló ifjú mérnök és technikus”, a „Szakma ifjú mestere” és a „Kiváló ifjú munkás” mozgalmak. Az idej tervekről és a lebonyolítás sorrendjéről beszélgettem Palásti József IV-es üzemi KISZ titkárral.

— A vetélkedő-sorozat a vajúrok kezdik. Március elején lesznek az üzemi elődöntők. A vállalati döntőre áprilisban kerül sor. A „Kiváló ifjú mérnök- és technikus” címért szeptem-

berben indulnak a vetélkedők. Mozdonyvezető és operátor szakmában októberben, a villanyszerelőké részére novemberben, a lakatos szakmában pedig decemberben lesznek — a szakmai továbbképzést biztosító és elméleti tudást felújító — versenyek, melyeken a komoly pénzjutalmak mellett, erkölcsi elismerést is szerezhetnek vállalatunk fiatal szakmunkásai.

A vajúr vetélkedő kapcsán a IV-es üzemben egy érdekes és sajátos problémával találkozunk. A do-

Előtérben az üzemi munkaszervezés javítása

Beszélgetés Kocsor Ferenc üzemvezetővel a kétszakos termelésről, a munkafeltételek további korszerűsítéséről

Üzemünkben a produktív teljesítmények csakúgy, mint az összüzemi teljesítmények megfelelő ütemben emelkedtek az elmúlt évben. Az üzem kollektíváját foglalkoztatják azok a lehetőségek, amelyek az 1972-es év során tovább növelhetik eredményeinket, mégpedig úgy, hogy közben a munkakörülményeket is javítani lehessen. E téma elemzése, s dolgozóink tájékoztatása céljából kérdéseket tettem fel Kocsor Ferenc üzemvezető elvtársnak.

— A vállalat bányászati közlő elcsőz a III-as üzemben vezeték be általánosan a kétszakos termelést. Dolgozóinkat bizonyára érdekli, milyen előzményei voltak e munkarend bevezetésének?

— Az ismert munkaerő gondok miatt üzemünk gazdasági és társadalmi vezetése régebb ideje foglalkozott a kétszakos termelés gondolatával. A vállalat vezetősége ez év során megteremtette azokat a feltételeket (csillésszám növelése, É-i táró szállítási kapacitásának növelése, külszíni buktató megépítése, stb), amelyek módot adtak arra, hogy konkrétan e munkarend bevezetését meg tudjuk valósítani. 1971. december 15-e táján kaptuk meg a vállalatvezetőség engedélyét. Ezután lázas munka indult meg a minél tökéletesebb szervezés érdekében. Ezen munka során — mivel egy szakban több létszám jelenik meg, — olyan problémákat, mint pl. az autóbussz közlekedés, étkeztetés, népes-közlekedés, valamint fürdősi lehetőség biztosítása, — kellett megoldani. A január havi eredmények azt mutatják, hogy a szervezés jól sikerült. Bár az első napokban voltak kisebb hiányosságok. Ezeket azonban azonnal, illetve napokon belül kijavítottuk.

— Konkrétan mik voltak ezek a hiányosságok?

— Ilyen probléma volt az autóbussz-közlekedés menetrendjének pontosítása. Napokon keresztül felméréseket, utasszámlálást végeztünk, amely segített bennünket abban, hogy dolgozóink munkába- és hazaszállítását a lehető legjobban meg tudjuk oldani.

— Gondunk volt az étkezésben is, ahol egyszerre sok ember jelent meg. A zsúfoltságon úgy igyekeztünk segíteni, hogy hidegcsomag kiadását kezdtük meg, amely rövidesen igen népszerűvé vált, s a kezdeti 100–120 igénnyel szemben ma már 300-nál többen vannak, akik ezt fogyasztják.

— Hogyan fogadták dolgozóink a kétszakos

termelés beindítását?

— Dolgozóink több üzemi fórumon kérték, szorgalmazták a kétszakos munkarend bevezetését. Ennek megfelelően az átváltás kezdeti nehézségeinél fegyelmestettek és türelmesek voltak.

— Éjszakás műszakban kik dolgoznak ezután?

— A munka menete megköveteli, hogy főbb szállítóhelyeken és feltároló munkahelyeken továbbra is három szakban foglalkoztassunk dolgozókat. Így az éjszakás létszám kb. 50 fő, akik váltottan, önkéntes jelentkezés alapján dolgoznak. További céljaink között szerepel a még három szakba járó néhány nődolgozóknak részére is a kétszakba járás biztosítása.

— Milyen hatást gyakorolt a kétszakos termelés bevezetése a teljesítményekre?

— Az elsődleges cél nem a teljesítménynövelés volt, hanem a munkakörülmények javítása, s a létszám stabilizálása, vagy növelése. Számításaink — melyet közben végeztünk — azt mutatták, hogy az éjszakai munka a legkisebb teljesítményű, s a délutános a legtermékenyebb. Miután az éjszakás műszak megszűnik, s a délutános műszakok aránya nő, következnie kell teljesítménynövekedésnek is. Teljesítménynövelő tényező a dolgozók fizikai állapotának javulása is, mivel az éjszakai munka kiiktatódik, s pihenten, normális életritmusban dolgozhatnak. Ezen előnyök alapján e munkarendváltástól 4–6 százalékos teljesítménynövekedést reméltünk. Elvárásunk jogosságát bizonyította, hogy január hónapban a tavalyi 4,3 to/mű. helyett 4,76 to/mű., vágaton 32,8 helyett 33,6 cm/fő fejtési átlagteljesítmények voltak.

— Milyen gondok adódnak napjainkban, s azok megoldására milyen intézkedéseket kíván hozni az üzemvezetés?

— Konkrét probléma, hogy az egyik szak a szabadszombatos heteken mindig délutános. Ezt úgy ki-

vánjuk lerendezni, hogy időszakonként cseréljük a szakokat. Célszerűnek tartanánk a hidegétkeztetés arányának további növelését. Ennek érdekében tárgyalunk a KÖJAL-lal a választék bővítéséről, csomagolt tej, tea levitelének engedélyezéséről. Számítunk arra, hogy még feltehetőlegnek problémák. Ahogy eddig nem, ezután sem sajnáljuk a fáradságot ezek megoldása érdekében.

— Tudjuk azt, hogy 1972-ben a teljesítmény növelése fontos feltétele az éves terv teljesítésének. Vannak-e az üzemvezetésnek elképzelései arra vonatkozólag, hogy műszaki fejlesztéssel növelni lehessen a termelékenységet?

— Műszaki kollektívánkat sok új megoldási lehetőség foglalkoztatja. Ezekből néhány: céljaink között szerepel, hogy az első negyedév során üzemünk összes fejtési és kamrahajtási munkahelyét fémtámmal és fémpillérral biztosítsuk. Ezzel befejeződik üzemünkben egy két évvel ezelőtt indult átalakítás, ami jelentős hatással bírt a termelési eredmények növelésére, a munkavégzés biztonságára és a munkakörülmények javítására. A szükséges fémtámmok beszerzése után tovább kell javítanunk fémtámm-rablási munkánk teljesítményét, hogy fémtámmaink forgási sebességét növelni tudjuk. Biztató tárgyalásaink folynak a Mecseki Szénbányák Vállalattal egy hatékonyabb rablóvitla beszerzéséről.

— Feltétlenül tovább kell lépünk a termelékenységre és a gazdaságosság érdekében. A vágathajtásnál a közetszegeseket nagyobb arányban kívánjuk használni. 1972-ben ez rendkívül fontos feladatunk.

— Milyen lényeges feladatot emelne még ki üzemvezető elvtárs?

— Műszaki fejlesztési lépések önmagukban, az emberek nélkül, nem hoznak eredményt. Ezért továbbra is fontosnak tartjuk a nálunk jól kialakult üzemi demokrácia továbbfejlesztését. Bizunk abban, hogy üzemünk dolgozói elképzeléseinket támogatják, újabb hasznos ötleteket adnak számunkra. A megfelelő emberi kapcsolat alakítása, az egymás közötti viszony javítása is szerepel célkitűzéseink között. Ezeket mi rendkívül fontosnak tartjuk.

— A szocialista brigádmozgalom segítségét is hatékonyabbá kívánjuk tenni, annak érdekében, hogy brigádjaink a hármasszó szellemében munkálkodhassanak. Most, az év elején a 14-es fejtési csapatunk versenyfelhívással fordult a vállalat összes csapatához, annak érdekében, hogy vállalatunk sikeresen zárhassa az 1972-es esztendő. Üzemünk valamennyi brigádja csatlakozott ehhez a felhíváshoz, ami azt is jelenti, hogy üzemünk dolgozói egészséges versengésben kívánják teljesíteni a rájuk rótt feladatokat.

Reméljük, hogy ezen erőfeszítések eredményesek lesznek, s hozzásegítik az üzemet és vállalatot a célkitűzések maradéktalan valóra váltásához.

B. J.

Herendi István

A csábítás áldozatai

A rózsaszínű álom

A csábítás, az uszítás a felszabadulás óta eltelt több mint 25 év alatt váltakozó erővel folyik; mindenkor igazodva a napirenden lévő, hangulatkeltés szempontjából kihasználható bel- és külpolitikai problémákhoz, kérdésekhez. Mindezzel párhuzamosan azt is megállapíthatjuk, hogy a csábítóknak semmi sem drága. Nem érdekli őket, hogy aknamunkájuk, felelőtlen uszításuk nyomán — ha átmenetileg is — emberek százainak élete, pályafutása török derékba.

Mennyit is ér a dollár?

A nyugatról hazafrott, minden nehézséget elhallgató, a lehetőségeket rózsaszínre festő levelek, a hazaküldött színes fényképek — amelyekről a „csodakocsi” soha sem hiányozhat — mind, mind a csábítást szolgálják.

Am ugyanezt teszik azok a „távolba szakadt hazánkfiai”, akik pár év múltán hazalátogatnak, s úgy kérkednek külföldi mivoltukkal, mintha bizony szégyelnie kellene, hogy valaha is magyar állampolgárok voltak. Nem kevésbé, velük együtt csábítanak a hozánk érkező külföldiek, ha nagy eleganciájukkal, a tüntetően elköltött dollárokkal, hivalkodóan mutogatott „kocsi-költevényekkel” még akkor is, ha netán csak Bécsben bérelték erre az alkalomra.

Kétségtelen, hogy a dollár — mint valuta — értékesebb a mi pénzünknel. Ennek közismert történelmi, gazdasági oka van. Mindemellett tüntetően elköltött, szinte elszórt dollárok körüli igazság valószínű úgy igaz, ahogy egy, alig egy év alatt az USA-t is megjáró mérnök összegezte. Véleménye szerint: „... Az amerikai akkor jár jól, ha az (othon megkeresett) pénzt más országban (legyen az kelet, vagy nyugat) költi el...”

Magyarázat: „... A dollár értékéről el kell mondanunk, hogy az Amerikában a legalacsonyabb. Próbáltam mérleget vonni a dollár és a forint vásárlóértéke között és addig, amíg itt hivatalosan egy dollárért kb. 30 forintot számítottunk át, annak ottani értéke, vásárlóértéke nem több 10—15 forintnál.”

Ez abból adódik, hogy az átszámítási értékeket a világgiazi árk szabják meg, amelyeket nálunk főleg az iparcikk-export határoz meg. Másrészt, az USA-ban drága az élet és nagyfokú az infláció is. Pl. egy hajvágás 5 dollár, egy elsőosztályú ebéd 8—12 dollár, stb. Erdemes tehát Magyarországra jönni és itt „rázni a rongyot”.

Az elrejtett fotokópiák

R. P. fiatal elektromérnök már hosszabb ideje foglalkozott a gondolattal, hogy nyugaton próbál szerencsét. Úgy készült fel az utazásra, hogy új életének megalapozásához némi előnyök biztosítása érdekében lefényképezte szülei megárgult, németnyelvű születési anyakönyvi kivonatát. Német származását kívánta ezzel bizonyítani.

De fényképmásolatot készített érettségi bizonyítványáról, mérnöki diplomájáról is, hogy végzettségét igazolni tudja. Ilyen

felkészülés után ült vonatra és érvényes turista-útlevelel vágott neki a bizonytalanságnak. Annyi mindent hallott, olvasott már a nyugati életről, hogy végre elszánta magát, ha olyan jók a feltételek, akkor ott marad.

Ugyanakkor magával vitte a Marxista Esti Egyetem tankönyvét. Ezt azzal a számítással tette, hogyha elképzelése nem válnak be, és haza kell térnie, akkor ezzel bizonyíthatja, hogy nem akart végleg kint maradni.

Minden óvatossága hiábavaló volt, mert a vámvizsgálat alkalmával előkerültek az ügyetlenül elrejtett fotokópiák. S ezeket után nem hatott meggyőzően az a dadogás, amellyel azok külföldre vitelét igyekezett megmagyarázni.

A „megtalált paradicsom”

Kétségtelen, hogy a nyugatról barátoknak, családtagoknak, ismerősöknek hazaküldött levelek esetenként sikeres pályakezdetéről számolhatnak be. Vannak, akiknek rövid idő alatt sikerült viszonylag jó körülményeket teremteniük. Sok esetben ezek a levelek is komoly veszélyt rejtenek magukban, mert felelőtlen elhatározásra, cselekedetre készítetnek egyes embereket.

P. B. és felesége, valamint S. K. és felesége, egymás után kapták a levele-

ket korábban külföldre szökött ismerőseiktől. Azokban áradozva számoltak be a „megtalált paradicsomról”. Egyebek között ilyeneket írtak:

„... Itt lehet úgy autót venni, hogy nem fizetsz érte semmit, elhozod a kocsit és majd később, havi részletben törleszted. Olyan kocsik vannak, amelyek, hogy nem is igaz. Minden automata: az ajtók, az ablakok, az ablakmosó, az ülés hátracsukható, szóval álom...”

A levél írójának nyilván igaza van. Köztudomású — és ezt nálunk senki sem vitatja, — hogy az USA autópára nagy múltra tekint vissza és éppen ezért fejlett. Részletre is lehet autót vásárolni, mert nagy a kínálat. Am a bugzó levélíró azt már elfelejtette megírni, hogy a boldog kocsi tulajdonosnak — aki vásárláskor semmit sem fizetett — csak egyetlen alkalommal kell olyan helyzetbe kerülnie, hogy betegség, munkanélküliség, vagy más okból fizetéseket nem tud fizetni. Akkor bizony az autótól, meg a befizetett részletektől is elbúcsúzhat. Ebben ez az üzlet!

(Ezt az írást a belügyi cikkgyűjtemény 1971/2. sz. füzetéből vettük át, némi lerövidítéssel).

Kassai István.

Munkaerőgondok a bányüzemekben

Bányüzemeinknek változatlanul komoly létszámihiánya van. Vállalatunk múlt évi átlagos munkás létszáma 356 fővel volt kevesebb mint két évvel korábban. A létszámcsökkenés elsősorban a bányüzemekben a végleges dolgozóknál jelentkezett. A munkás vándorlás (fluktuáció) bár valamelyest csökkent 1971-ben, de még magasnak tekinthetjük.

Az elmúlt évben 1.833 munkást vettünk állományba, ezzel szemben 1.921 főt kellett állományból törölni. Sajnos igen sok dolgozó a felmondási időt sem tartja be és „kilépett” munkakönyvi bejegyzéssel hagyja el a vállalatot. Ezek száma a múlt évben pl. 581 fő volt.

A kilépéseket nem tudtuk felvételével pótolni, ezért a vállalati átlaglétszám is csökkent. A csökkenés különösen a II. sz. bányüzemnél jelentkezett nagyobb mértékben, ahol pedig gazdálkodási szempontból viszonylag kedvezőek az előállítás költségei. A létszám csökkenés tehát az egész vállalati kollektíva érdekeit is veszélyeztette.

Ezt figyelembe véve a vállalat vezetőség felvételi korlátozást vezetett be az üzemeinknél. A felvételre jelentkezőket a II. sz. bányüzemhez irányítják, hogy az elmúlt időszakban lecsökkent végleges létszámot feltölthessék. Sor kerülhet egyes csapatok szervezett átirányítására is. Így remélhető, hogy helyreáll az optimális egyensúly a bányüzemek létszámában. Sajnos nem számíthatunk lényeges külső munkaerő forrásra, amely segítené munkaerő gondjainkon. A létszám felvételben első-

sorban a vidéki dolgozóink segíthetnek ismerőseik körében végzett agitációval. Vállalatunk — különösen a bányüzemek — viszonylag magas béreket és egyéb juttatásokat tud biztosítani, amely vonzó lehet a vidéki dolgozók körében, ha ezt megfelelően propagálják.

Az elmúlt években sikerült a létszámihiányt ellensúlyozni a munkatermelékenység növelésével, a végleges teljesítmények emelésével. Ehhez a vállalat megfelelő anyagi ösztönzési rendszert dolgozott ki, s ennek alapján 1971-ben 7,1 millió Ft-ot fizethettek ki bányüzemeink. A teljesítmények további növelése az évben is feladat, az említett létszám problémák miatt. Feladatunk továbbá a megfelelő, jó munkahelyi légkör kialakítása, a munkafeltételek javítása, hogy a meglévő dolgozók ne hagyják el vállalatunkat. Ebben a tekintetben sokat tett vállalatunk a múlt évben is. Jelentős berfejlesztésben részesültek dolgozóink. A jóváhagyott törzsgárda szabályzat szintén többletjuttatásokat biztosít, s egyben perspektívát jelent az új dolgozóknak. A dolgozók lakásproblémáinak megoldásában is sokrétű támogatást adott vállalatunk.

A kapott támogatás fejében dolgozóink szerződésben vállalták, hogy meghatározott ideig vállalatunknál maradnak. Továbbra is keresni fogjuk azokat a lehetőségeket, amellyel olyan feltételeket tudunk biztosítani dolgozóinknak, hogy szívesen dolgozzanak vállalatunknál.

Juhász Károly

„Közlekedési morál 1972.”

A gyorsajtás és következményei

A városok zsúfolt, idegfeszítő forgalmából kijutva a gépjárművezetők lelkileg felszabadulnak. Nincs sebesség-korlátozás — a személynélvezetők számára — megszűnik a városi zsúfoltság, nincsenek jelzőlámpák, egyre ritkábban fordulnak elő a különböző, kötelező, és korlátozó jelzőtáblák sokasága, vagyis a vezető szabad akarata jobban érvényesülhet. Tehát az útvonalvezetés helyes kiképzése, a kisebb forgalom, a sebesség utáni vágy és ezzel járó öröm-érzet nem egy esetben a maximális sebesség elérésére serkent.

Az országúton a szinte átmenet nélküli sebesség növelése sok veszélyt rejt magában. A sebesség növelésére gyakran okot ad az azonos típusú gépjárművek megelőzésének vágya, vagy a vezetett gépjárműnél kisebb teljesítményű gépjármű megelőzése. Sokszor serkentő nagyobb sebességre a vezető a kocsiiban ülő utasok, biztatják, ugratják. Az ilyen jó heccnek vélt beszéd a vezető hiúságát sérti, megdöbbenés nélkül megindul és végül felelőtlen cselekedetekbe torkollik.

A sebesség növelésének gyakori oka az u. n. „autós önérték”. Az új autó, a vezetési rutin csillogtatása, a kedves ismerős előtt való okatlan tetszelgés, az ügyesség és bátorság fitogtatása, mely számtalanszor tragédiákhoz vezet.

Baranya megyében 1971. évben gyorsajtás következtében 316 közlekedési baleset történt, vagyis a legtöbb baleset gyorsajtás következménye.

Az érvényben lévő jogszabály kimondja: járművel csak olyan sebességgel szabad haladni, amely mellett a jármű közlekedése biztonságos. A jármű közlekedése akkor biztonságos, ha vezetője — feltevé, hogy mások is betartják a rájuk vonatkozó szabályokat — baleset előidezését el tudja kerülni és ha a körülmények úgy kívánják, járművét meg tudja állítani.

Tehát a jármű sebességét úgy kell megválasztani, hogy az megfeleljen a látási-, forgalmi- és útviszonyoknak és ne igényeljen nagyobb féktávolságot mint amekkora a belátható út-

Egy szerencsés kimenetelű gyorsajtásból eredő baleset (a baleset során csak könnyű sérülés történt).

szakasz hossza. Pl.: a sűrű köd, hóesés, sötétség, illetve rossz világítás vagy egyéb kihatást gátló körülmény miatt csak 20 méterre lehet ellátni, akkor a sebességet úgy kell megválasztani, hogy ezen a 20 méteren belül ha szükséges, a jármű meg is tudjon állni.

A KRESZ km/óraban meghatározza lakott területen belül és lakott területen kívül a járművek sebességét. Sok jármű vezetője ezt helytelenül értelmezi és igyekszik másképp megvalósítani, ami nem megfelelő. A KRESZ megköveteli, hogy a sebesség nem kötelező, hanem csak lehetőség. A rendelkezés lehetőséget ad pl. személygépkocsinak lakott területen belül ha minden egyéb feltétel biztosított, akkor 60 km/óránkénti sebességgel közlekedhet.

Helytelenül értelmezik sokan a gépkocsik egyre növekvő teljesítő képességét is. Azt gondolják, hogy az autógyárak azért gyártanak nagy sebességű kocsikat, hogy alkalmas gépkocsikat, hogy azzal feltétlenül szágaldozni kell. Ezzel szemben a tervezők és gyártók törekvése a teljesítőképeség növelésével arra irányul, hogy az egyre növekvő zsúfolt forgalomban ha erre lehetőség van, rövid távon fel tudjon gyorsulni a gépkocsi.

Következik: „Járművezetők és gyalogosok”.

T. S.

Örömben, öröm

Kulcsátadás Szentlőrincen

Olvasóink többsége előtt ismert, hogy vállalatunk hozzájárulásával lakásépítés folyik Szentlőrincen. Az első húsz lakás ünnepélyes kulcsátadásra ez év január 24-én került sor. Sajnos e boldogító esemény lejárta óta sem felelteti teljes mértékben a leendő lakástulajdonosokkal a korábbi „huzavona” időszakot.

Hogy is volt csak? A lakásokba beköltözők már az elmúlt év november 1-én lefizették az indulási alapot és megkötötték a szerződéseket az OTP-nél, mondván, hogy napok kérdése és kulcsátadás lesz. Ezután megkezdődött a rövidtávú „labdajáték” a határidők körül. Csak néhányat a legutóbbi kulcsátadási határidőkből: 1971. nov. 7., dec. 15., Karácsony,

dec. 30., és az idei évben is volt már korábbi kettő, az átadást megelőzően. A fenti időpontok nem légbőlkapott adatok, hanem a kivitelező Szentlőrinci Építő Szövetkezet felelős vezetői által meghatározott, minden esetben fixnek mondott határidők. Úgy tűnik, hogy minden felelősségérzet nélkül dobálóztak az újabb és újabb határidőkkel, mintha csak játék lenne az egész.

Az első húsz lakás átadása után az örömközlő mellett tehát más tapasztalat is van. Kérdés, hogy a következő átadási munkálataknál ezeket mennyiben sikerül kiküszöbölni az építőknél, a vállalat illetékeseknél, a beköltözésre váró lakók javára.

Keller Gábor.

Mit olvasnánk szívesen az Ércbányász-ban?

Régóta foglalkoztat a gondolat, de legtöbbször csak akkor jut eszembe, amikor havonta kétszer meghozzák az üzembe az Ércbányászt, és úgy félhangosan véleményem mondanak a dolgozók újságunk tartalmáról.

A kérdés nem egyszerű és több szempont komlikálja. Ilyenek például terjedelm, csak havi kétszeri megjelenés, társadalmi íráskor, társadalmi szellem, „oldalal” stb. Szóval magyarázatot tudunk találni, ami gyakran helytálló is. Úgy értem, mégis hiányzik valami ebből az újságból. Tulajdonképpen nem könnyű a kérdés megoldása, mert ahhoz, hogy sokkal érdekesebb legyen, többet kell az íróknak kutatni, utánjárni, és igényesebben kellene a szerkesztést is végezni. Az eszmefuttatókat tulajdonképpen onnan szeretném elkészíteni, hogy szemünk előtt játszódik társadalmunk fejlődése, a dolgozók igényének emelkedése minden vonatkozásban, munkában, szociális és kulturális kérdésekben, pihenésben stb. És ezzel együtt — hogy a kérdéstől ne távolodjak el — vállalati újságunk színvonalában is van ilyen emelkedés, de ezek mellett érzésem szerint még nagyon sok az egyszerű cikk, a száraz, az életben természetes jelenségek leírása, egy rovaton belül sokszor ugyanaz, a személy ír, akinek a stílusa nyilván mindig ugyanaz. E hiányosságok nem minden számban futnak össze, de azért gyakoriak.

Ezek után lapunk főszereplője nyugodtan mondhatja: kritizálni könnyű, de a körülmények és lehetőségek... Na, hogy mégis ennek a néhány észrevételnek nyomán próbáljunk meg előre lépni, szerintem először rendszeresen kutatni kellene az előfizetők között, hogy mi az, ami őket érdekli. Bizonyára mi, olvasók is segíthetnénk ebben, ha rendszeresen írunk meg igényeinket, elképzeléseinket.

Az természetes, hogy vannak alkalmi, ünnepi számok, melyekről illik írni az újságban. Az ilyen cikkeknek mindenképpen helyet kell biztosítani, de többet kellene írni a különböző szakmai újdonságokról. Elég gyakori, hogy a vállalatnál külföldi tanulmányútra mennek és — gondolom — sok minden újat látnak, de rengeteg a külföldön járó magánutazó, akik leírhatnák mindazt, amit új utazásuk alkalmával tapasztaltak, felhívhatnák a figyelmet a különböző érdekességekre megtekintésre.

Jó lenne, ha minden számban lenne keresztrefejtény és abban téma lehetne például vállalatunk története.

A jelenlegi íráskorban szerintem az is probléma, hogy mindenki a saját munkaterületéről, üzemeről ír, legtöbbször elég hosszán, ez aztán könnyen arra vezet, hogy a cikkek nem látják, vagy csak a saját szemüvegükből a témát, és esetleg elfogult. Az ilyen anyag legtöbbször csak annak a kis csoportnak, brigádnak érdekes, akikről írnak.

MARINOV DEZSÓ

Szerkesztői megjegyzés: Marínov elvtárs fenti írását azzal küldte meg, hogy közöljük le, ha egyetértünk mondanivalójával. Leközöljük és szívesen vesszük olvasóink további észrevételeit is.

SZERKESZTŐSEG

TÁRSADALMI ÜGY

A csökkent munkaképességű bányászok foglalkoztatottságának megoldása

Beleznai Antal (37 éves), III-as üzemi robbantó-vájár, 1958 óta dolgozik a bányaszatban. Jelenleg beteg és 1700,- Ft körüli táppénzből él, negyedmagával. Amíg a Tüdőszanatóriumban volt, még ennyi pénzt sem kapott a családja.

Az előzmények? 1968-ban megbetegedett. Sokáig kórházban volt. Tüdejét megoperálták. Az előírt idő eltelte után nem kaphatott tovább táppénzt, de még nem gyógyult meg. A család anyagi tartalékai ezidő alatt jórészt kimerültek, mivel a kórházban eltöltött időre kevesebb táppénzt járt. Rokkantsági nyugdíjba helyezéseig, 6 hónapig, sem fizetést, sem táppénzt nem kapott, szinte csak segélyekből éltek. 1970. májusában egy felülvizsgálat alkalmával úgy határoztak, hogy újból dolgoznia kell. Csökkent egészségével nyilván kevesebbet kerestet, mint előzőleg. Másfél évig tudott dolgozni. 1971. novemberétől újból beteg. Most a csökkent kereset után kapja a táppénzt. Így jutott el odáig, hogy az 1967-es kereseténél alig több mint felét kapja kézhez.

Mi lesz ezután Beleznai Antal robbantó-vájár sorsa? Egy évig lehet táppénzen. Vagy nyugdíjba teszik, ekkor a 25 évből hiányzó évek százalékát levonják, vagy elmegy portásnak? Mindkettő szomorú perspektíva egy viszonylag fiatal nagycsaládos férfinak.

Ez a találmára kifaragott példa sajnos csak egy eset a sok közül vállalatunknál, sőt még egy üzemünkben is. A csökkent munkaképességű dolgozók száma például csak a III-as üzemenél, 234 fő. Oriási szám ez! Államunk nagy áldozatokat vállal a munkában megrokkant, vagy más módon megbetegedett dolgozók anyagi biztonsága érdekében. Aki üzemi baleset következtében rokkant meg, ha a balesetben nem hibás, 100 százalékos kártérítést kap. Ha az ő hibájából következett be a baleset, akkor csak fizetése 80 százaléka illeti. A foglalkozási megbetegedések (szilikózis, vibrációs- és zajártalmak) esetén, ha rokkantsága a 36 százalékot eléri, az előző kereset 80 százalékát kapja. Szilikózisnál már 18 százalék elérése esetén pótlékot adnak. Általános egészségromlás a leggyakoribb oka a csökkent munkaképességnek. Ide tartozik az összes betegség 50 százalékos munkaképesség elérésekor előző kereseténél 80 százalékát kapja az illető, egy évig. Egy év után újabb felülvizsgálat következik és ha nem javult a beteg állapota, nyugdíjba megy.

A csökkent munkaképességű dolgozók anyagi érdekeinek védelmére hozott rendelkezések nagyon humánusak, mégis vannak ellentmondások, melyeket nagyon sok dolgozóknál sérelmez. Pld. szilikózisos megbetegedéseknél 16-25 százalék közötti egészségromlásnál már nem szabad poros munkahelyen, pl. vájvégen dolgozni. Ha pedig egy bányász „eltelepítenek” a vájvégről, akkor 1000-1500 Ft-tal keres kevesebbet, ugyanakkor járadékot csak 200-300 forintot kap.

Másik példa: az általános egészségromlás 50 százalékos. Az orvosi javas-

laton szerepel, hogy milyen helyen dolgozhat ezentúl. Azonban ennyire kimélt munkahely egy bányüzemnél egyszerűen nincs. Le kellene számolni és új munkát vállalni. De hol vesznek fel szívesen egy 50 százalékos egészségű embert? Ki mer elmenni, otthagyni azt a munkahelyet, ahol 10-15 évet dolgozott és ahol megbetegedett? Rendszerint ezeknek az embereknek még szakmájuk sincs.

A szakmunkások keresete az évek folyamán minden más iparágban növekszik, mivel a szakmai tapasztalatok bőven ellensúlyozzák a fizikai erő esetleges csökkenését. Nem így a bányaszatban! Itt egy 4-5 éves gyakorlattal rendelkező fiatal vájár már eléri az általa produkálható teljesítmény maximumát. Ez a teljesítménye elég hosszú ideig azonos szinten marad, majd egyébként változón, de 10-15 év után csökkenni kezd. Ezzel együtt — természetesen — a kereset is csökken. Mi lehetne itt a megoldás? A kérdés nemcsak a mi vállalatunknál jelent évek óta nagyon komoly gondot, foglalkoztak ezzel felsőbb szervek is. Vállalatunk vezetői kifejlesztették megoldási javaslatukat e kérdésben, amelynek lényege, hogy egy bizonyos

szolgálati idő után minden vájvégi dolgozónak megfelelő végkielégítést kellene adni és megteremteni annak lehetőségét, hogy új szakmát tanuljon. Ennek megelőzéseket időszerű volna újból nagyobb súlyt helyezni a bányászok kétszakmás képzésének megszervezésére, amely már eleve csökkentené a későbbi gondokat. Ez már több országban — szocialista országokban — bevezetett és gyakorlatban bevált módszer, a csökkent munkaképességű bányászok problémájának megoldására.

Sajnos vállalatunk ezt önerőből megoldani nem tudja. Pénz és igen sok más feltétel kell a végkielégítéshez, valamint az átképzés lebonyolításához. De szükséges, hogy megfelelő munkaerő-utánpótlás is legyen, akik a távozó helyére lépnek.

Ezek a feltételek napjainkban még nem teremthetnek meg vállalatunknál. Valószínűleg országos szinten sem, de valamilyen megoldásnak előbb-utóbb születni kell.

Lapunkban visszatérően foglalkozni kívánunk ezzel a nyitott kérdéssel, mert ha valahol, úgy itt nagyon sokat számít az átlagon belül minden egyes ember sorsának emberséges „lerendezése”, és az egyedi kérdéseken túl — minden biztonnyal — segíthet az újság nyilvánossága a kérdés általános megoldásában is.

Gábor Mihály

Üzemlátogatás a III. sz. bányüzemben

A vállalat műszaki vezetésének kezdeményezésére, a fűrőberendezések bemutatása céljából a III. számú bányüzem vezetésére üzemlátogatás megrendezését vállalta. A január 18-án megtartott látogatásra meghívták a KBF képviselőit, a vállalat műszaki vezetőit, az üzemek vezetőit, főmérnökeit és gépészeti szakembereit.

A tapasztalatcsere-jellegű üzemlátogatás célja az volt, hogy a vállalat és az üzemek műszaki vezetői tájékozódjanak a fűrőberendezésekkel végzett kísérletek jelenlegi állásáról, s felmérjék ezen fűrőberendezések vállalati szintű bevezetésének lehetőségeit, hogy ezzel biztosítani lehessen a vibrációártalom csökkentését, valamint a fűrési teljesítmény növelését.

Bemutatásra került a rakodógép-manipulátor, az egy- és kétszlopos fűrőberendezés, valamint az egyedi előtölő fűrőberendezés üzemelés közben. Ezen kívül bemutatták a közetcsavar-lyukfúrást és a nagytörményű robbantást is. Az előtölő állvány és fűrőszerevények különböző variációjú tökéletesítésén a Kísérleti Kutató Üzem mellett a III-as üzem is dolgozott. A résztvevő szakemberek körében általános tetszést váltott ki a III-as üzem által kikísérletezett egyedi előtölő fűrőberendezés. A III-as üzem 1971. elejétől önálló kísérleteket folytatott megfelelő proto-

típus kialakítása érdekében. Ehhez a munkához az üzem műszaki vezetése igyekezett maximális segítséget nyújtani a kivitelezésben élenjáró gépészeti dolgozóknak.

A kísérleteket a kétszlopos fűrőberendezéssel kezdték. Ebből fejlesztették ki az egyoszlopos fűrőberendezést és az előtölő négyszögkeresztmetszetű vezetőléccének használatát. A fűrőállvány végleges rögzítését támelőfeszítő-berendezéssel végzik. A függőleges mozgás fogsálc beiktatásával történik. A vízszintes irányú mozgást a fűrőállványra szerelt keretszám biztosítja. Az egyoszlopos fűrőberendezés átállítása, ki- és beszerelése gyorsan, könnyedén elvégezhető. Négy beállással lehet fűrni az egész vevjéért. Ezen új típusú fűrőberendezés gyakorlati alkalmazásának konkrét hasznát dolgozóink tapasztalják majd, amikor nem a mostani rázós, nagy erő-kifejtést igénylő gépekkel, hanem ezzel a könnyebbéget jelentő előtölő fűrőberendezéssel dolgozhatnak. A kikísérletezett fűrőberendezés nagymértékben javítja dolgozóink eddigi munkakörülményeit, s a szakemberek véleménye is az, hogy a berendezés alkalmas a vállalati szintű használatra és bevezetésre.

H. I.

Munkafelajánlás 24 pontban

A IV. SZ. BANYAÜZEM SZOCIALISTA SZERZŐDÉSBE VÁLLALJA, HOGY 1972-BEN IS TELJESÍTI A „SZOCIALISTA MUNKA ÜZEME” ÉS EZEN BELÜL AZ „ELÜZEM” CÍM FELTÉTELEIT

A szocialista brigádok és részleg vállalatának összesítése alapján az üzem párt- és szakszervezeti bizottsága együttes ülésen vitatta meg és hozott határozatot az 1972. évi szocialista szerződés megkötésére, mellyel a IV. ötéves terv gazdaságpolitikai célkitűzéseinek eredményes végrehajtását kívánja elősegíteni. A szerződéstervezet 24 pontban foglalja a vállalt és megvalósítandó feladatokat. Többek között tartalmazza a főbb termelési és gazdasági mutatók teljesítésének vállalását. Így az éves fémkg. terv 103 százalékos, az önköltségi terv 97 százalékos, az üzem teljesítményterv 103 százalékos teljesítést rögzíti. A továbbiakban a szerződés az alábbi vállalásokat foglalja magában: az 1000 ledolgozott műszakra jutó balesetek miatt kieső műszakszám a vállalat által meghatározott szint alatt marad. Az üzem a termelés növelése érdekében szervezett munkaverseny célpremiázását a bér-szerkezet alakulásától függetlenül és a lehetőségekhez mérten biztosítja. A meglévő munkaerő gazdaságosabb felhasználása érdekében az előkészítő- és fejlesztési munkahelyeken át kell térni a kétműszakos termelésre.

Az 1972. év II. félévében az I-es aknától a IV-es aknára kell átköltözteni a II-es és III-as körlet dolgozóit. Ezt megelőzően az átköltözők részére elméleti és gyakorlati továbbképzések biztosítsák a balesetelhárítást és új technológiai folyamatok megismerését. A szocialista brigádok által felajánlott társadalmi munkaórákat teljes egészében az üzem gépműhelyének felépítésére, az üzem parkosítására, a sport- és MHSZ létesítmények építésére kell felhasználni.

E vállalásnál szeretnénk kiemelni a gépműhely építését, melynek kivitelezője

a Szolgáltató Üzem lesz. Az üzem létkérdése, hogy a termelés már az I. félév után megindulhasson az új gépműhelyben. Ennek elősegítése és biztosítása érdekében szocialista szerződés-kötésre kerül sor üzemünk és a Szolgáltató Üzem között, melyben a IV-es üzem vállalja az építkezés során a Szolgáltató Üzem esetleges munkaerőhiányának pótlását, a szoc. brigádok által felajánlott társadalmi munkaórákkal.

A szerződés magában foglalja még tapasztalatcsere-k szervezését, az új-talmozgalmat elősegítését, és elterjesztését, KIM-KIT mozgalmi vetélkedők szervezését, iskolák és egy-álami gyermekgondozó intézet patronálását, stb.

E vállalások alapját elsősorban az képezte, hogy az üzem az elmúlt évben — a rendkívül nehéz körülmények ellenére is — teljesítette éves tervét.

A párt- és szakszervezeti bizottság együttes ülése a termelési mutatók ismeretében egyhangúlag megállapította, hogy az üzem az

1971. évi vállalásait teljesítette és eleget tett a „Szocialista Munka Üzeme”, s ezen belül az „Elüzem” cím feltételeinek.

A IV-es számú bányász üzem az 1971. évi fémkg. tervét 107,5 százalékra, Ft/fémkg. önköltségi tervét 95,46 százalékra, üzemünk teljesítménytervét 107,9 százalékkal teljesítette. Az 1000 ledolgozott műszakra jutó balesetek miatt kiesett műszakszám 12,4 volt.

Virág elvtárs a PB titkára, összefoglalójában annak a meggyőződésének adott kifejezést, hogy az elmúlt év eredményei, a szocialista brigádok és részleg az évi vállalásai megalkotották a feltételét annak, hogy az üzem megtegye az 1972-es évre is vállalt és megkösse szerződését.

Reméljük, hogy az üzem szerződésben foglaltak pont-ról-pontra megvalósulnak, és ezzel üzemünk hozzájárul a IV. ötéves terv 1972-re előírt célkitűzéseinek maradéktalan teljesítéséhez.

Györkös József

Műszaki konferencia a III. sz. bányüzemben

1972. január 29-én tartottuk műszaki konferenciánkat, melynek célja volt az 1971. évi szocialista munkaverseny mozgalomban vállalt teljesítésének vizsgálata, kiértékelése és a további feladatok rögzítése. Ennek keretében Németh Lajos elvtárs, az üzem versenyértékelő bizottság elnöke betervezte a „Szocialista munka üzeme” és az „Elüzem” cím elnyerése érdekében tett vállalások önértékelését, valamint ismertette az 1972. évi vállalásokat. A beszámoló után élénk vita alakult ki, melyből kitűnt,

hogy a résztvevők nagy jelentőséget tulajdonítanak a versenymozgalomnak.

A versenymozgalmat szervezésében, irányításában fontos munkát végez üzemünk versenyértékelő bizottsága. A bizottság lelkiismeretes, odaadó munkájában meghatározó: a feladatok kitűzése, részleg-szintig történő lebontása a hármas jelszó alapján; az értékelésnél tapasztalt hiányosságok kiemelése és ezek megszüntetése, a vállalások felülvizsgálata; a vállalások részarányos teljesítésének vizsgálata és a teljesítések lehetőségének biztosítása; a részleg-vezényértékelő bizottságok munkájának koordinálása, szocialista brigádvezetők értekezletének megtartása, tapasztalatainak hasznosítása.

Az üzem 1971. évi eredményeiben döntő szerepük volt a szocialista brigádoknak, körleteknek és részlegeknek. Az üzem értékelések alapján részlegeink és körleteink 1971-ben a következő eredményeket érték el: a Szocialista rész-

leg cím IV. fokozatát a gépészet, a szállítás és a VI. körlet; III. fokozatát a IV. körlet; II. fokozatát a bányafúrás, a III. körlet és az V. körlet; I. fokozatát az I. körlet szerezte meg.

Az elmúlt év eredményeiért a végzett munkáért dicséret illeti az üzem egész kollektíváját. Az üzem versenyértékelő bizottság külön dicséretben részesítette a IV. fokozatot elért kollektívákat a brigádmozgalmában kifejtett tevékenységükért.

A műszaki konferencia az 1971. évi értékeléseket és az 1972. évi vállalásokat jóváhagyta.

H. I.

Az 1972. évi brigádszerződésekről

A Szolgáltató Üzem szocialista brigádjai 1971-ben sikeres évet zártak. A brigádvezetők január hónapban megtagyalták a további teendőket és megkötik az új brigádszerződéseket. Értékes vállalások szerepelnek a szerződésekben. Néhány szót ezekről.

A Bánki Donát, a Máz, a VIII. pártkongresszus gépkocsiszerelő szocialista brigádok garanciát vállaltak valamennyi, általuk végzett II-es revíziós javításért, valamint felújításért. A garanciális feltételeket részletesen kidolgozták, azokat teljes mértékben a helyi körülmények és lehetőségek figyelembevételével alkalmazzák. A társadalmi műszakok vonatkozásában is igen jelentős feladatot vállaltak. Az elmúlt év során a műhely átalakítása volt az ilyen vállalások fő témája. Most az építészeti és egyéb munkálatoknál vállaltak negyedévenként meghatározott társadalmi segítségnyújtást.

Az ércszállító brigádok ugyancsak részesei az 1971. évi eredményeknek. Újabb vállalásaik is értékesek. Vállalták, hogy jó munka-beosztással és jó szervezés-

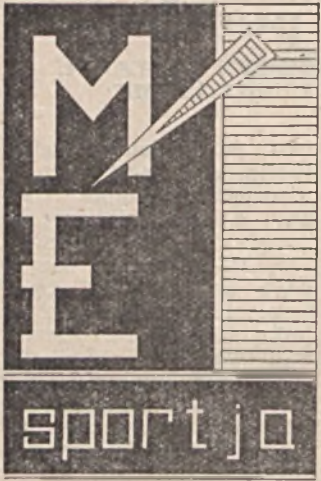
sel kiküszöbölik a délutános és éjszakai váltásoknál a felórás kieső időt, az ércszállításhoz megfelelő gépkocsi kihasználást érnek el. Ezenkívül negyedévenkénti ütemezésben részt vesznek a telephely rendezésében és csinosításában.

A Volga-személygépkocsi vezetői szocialista brigádja az elmúlt évben az üzemköltségek betartását vállalták és ennek derekasan eleget tettek. Éves szinten több mint 1 200 000 kilométert teljesítettek. Ez a hatalmas szám is bizonyítja, hogy a brigád tagjai jó gépkocsivezetők, szeretik a szakmájukat, gépkocsijukat, azokat jól karbantartják.

A szocialista brigádok minden évben tovább fejlődnek. Vállalásaik konkrétabbak, a kollektívák jótékonyan hatnak az új belépő dolgozókra is.

Igyekeznek betartani a vállalásuk második és harmadik fejezetét is. Szervezett politikai oktatásban vesznek részt és többen esti iskolákban tanulnak.

Engelmann József

Kézilabdázóink Harkányban

A Dunántúli Napló Kupa más időpontban, jobban szolgálná a csapatok felkészülését

Sűrűn nyílik az Építők útja-i iskola bejárati ajtaja. A hidegtől kipirosodott arcú játékosok érkeznek a jöfűtött, kényelmes öltözöbe. Szokásos tornatermi edzésre jönnek. Sietve átöltöznek, hogy 19 órakor megkezdődhessen a füzalkozás. Felhangzik a sípszó, Hang János, a csapat edzője gyors ellenőrzést tart.

Együtt a keret, csak egy fő hiányzik, azaz itt van, de civilben. Megsérült a DNK mérkőzésen. Amíg a játékosok az egyéni bemelegítést végzik, beszélgetünk a csapat edzőjével az alapozásról és a felkészülés feladatairól.

A csapat december 15-én kezdte meg az alapozást, nem volt ez túl korai?

— Nem. Köztudott, hogy a feladatok évről évre nagyobbak lesznek, ezáltal nőnek a csapat iránti követelmények is, aminek csak úgy lehet eleget tenni, ha korábban kezdünk el dolgozni.

Azóta két hónap telt el. Milyennek itéli a csapat jelenlegi erőnlétét?

— A végzett munka tudatos volt. A játékosok kondíciója megfelelő, de ahhoz, hogy a kitűzött célt elérjük, még nagyon sok munkára van szükség.

Hol folytatják a további felkészülésüket?

— Február 3-tól 16-ig Harkányban alapozunk. Napi 3 edzés szerepel a tervünkben. Egy edzés kimondottan az erőfejlesztési gyakorlatokból áll. Hente két alkalommal bejövünk Pécsre tornatermi edzést tartani, vasárnap pedig DNK mérkőzéseket játszani. A játékosok szigorú tábort életet élnek.

Milyen előnnyel jár Harkány?

— A harkányi táborozás nagyobb lehetőséget biztosít a csapat felkészítéséhez. Intenzív munkakifejtést és pihenést biztosít a játékosoknak. És még sorolhatnám az előnyeit...

Elégedett-e az új játékos munkájával?

— Igen. Ha lehet így mondani, ők talán még többet is dolgoznak. Rajtuk múlik, hogy beilleszkedjenek a csapatba. Sajnos, Ágoston György, a tízszeres magyar válogatott játékosunk a tavaszi mérkőzéseken még nem szerepelhet, de az őszi fordulóban már a pályán lehet.

Szerencsésnek tartja-e a DNK mérkőzéseket?

— Nem.

Miért?

— Mert nem megfelelő az időpont most, az alapozás és az erőfejlesztés közepén, amikor a legnagyobb megterhelést kapják a játékosok, fizikailag és idegileg is igen fáradtak. Jobban szolgálná a célt, ha a formához időszerű lenne.

Mosolyogva nyújtja búcsúzásra kezét, nincs több idő; közben befejeződött az egyéni bemelegítés és fiai várják. Elsiet és elvegyül piros melegítő játékosai között.

Kovács Miklós.

Egy váratlan bejelentés nyomában

Mi történt Arató Csabával?

Váratlan és meglepő levél érkezett januárban a Pécsi Ércbányász SC elnökéhez, amelyben Arató Csaba bejelentette, hogy január 15-ével visszavonul az aktív versenyzéstől. Közvéleményünket érdekli, hogy tulajdonképpen mi történt azzal a játékosal, aki 12 évig becsületesen játszott a legjobbak között, aki olyan sok dicsőséget és hírnevet szerzett csapatának, és aki most cserbenhagyta a sportkört és nehéz helyzetbe hozta ezzel NB I-es csapatát.

Mit mond mindezekről Arató Csaba? Mi vezette a levél megírásában, foglalkozott-e már előbb is a visszavonulás gondolatával?

— Nem, eszembe se jutott. Most is úgy készültem az idei év versenyére, mint régebben. Úgy érzem, van még 1-2 évem az élvonalban, harminckét éves vagyok. Lemondásom játékosársam Balázs Árpád — aki edzői feladatot is ellát — elvtelen eljárása miatt született meg.

Elmondaná részletesebben?

— A csapat egyik játékos szerette volna, ha a Komlói Bányász NB III-as csapata átigazolna. Ez, egyéb okok miatt nem sikerült. Tudomást szereztem az esetről, megkerestem nevezett játékost és felajánlottam a fejlődése érdekében, hogy 1 éves időtartamra jöjjön a Baranyai Építők NB III-as csapatához játszani, ahol mint edző tevékenykedek. Szívesen fogadta a lehetőséget. Ezután a sportkör és a szakosztály vezetéséhez fordultam. Ígéretet kaptam a játékos átigazolásától kapcsolatosan. A megegyezés ellenére Balázs Árpád, tudtom nélkül visszavonatta a játékosal aláírását és a vezetést tudtával az NB II-es PEAC csapatához igazolta át.

hoz játszani, ahol mint edző tevékenykedek. Szívesen fogadta a lehetőséget. Ezután a sportkör és a szakosztály vezetéséhez fordultam. Ígéretet kaptam a játékos átigazolásától kapcsolatosan. A megegyezés ellenére Balázs Árpád, tudtom nélkül visszavonatta a játékosal aláírását és a vezetést tudtával az NB II-es PEAC csapatához igazolta át.

Elhatározása végleges?

— Igen.

Utólag hogyan értékeli az eljárást és milyen tervei vannak a jövőt illetően?

— Folytatom edzői munkát a Baranyai Építők csapatánál, ahol már egy éve edzősködöm. En is nagyon sajnálom a történeteket. Fáj, hogy így kell elbúcsúznom. Nem lesz könnyű számomra se, hogy így történt, de nemcsak rajtam múlt...

K. M.

Sporthírek

MNK labdarúgó mérkőzés Pécsen. A Pécsi Ércbányász és a Bp. Vasas vezetői megállapodtak az MNK labdarúgó mérkőzés időpontjában. A legjobb nyolc közé jutásért a két csapat február 27-én Pécsen játszik. A füves pálya kímélése miatt még nem történt döntés, hogy a mérkőzést melyik pályán rendezik meg.

Sakkzóink veresége Debrecenben. Január 30-án lejátszott Debrecen—Ércbányász OB. I. bajnoki mérkőzésen 8:6 arányú vereséget szenvedett az Ércbányász csapata.

Az úszók is megkezdték az alapozást. Vlaskovics József edző vezetésével az Ércbányász úszói is elkezdték a felkészülést az idei év versenyére. Jelenleg az Orvostudományi Egyetem uszodájában, heti három-

szori edzéssel készülnek. Rövidesen mód nyílik arra, hogy az edzések számát növeljék, mivel újra a szakosztály rendelkezésére bocsátják az átépített Tanárképző Főiskola fedett uszodáját.

Az Ércbányász kézilabda szakosztálya felhívással fordul a sportkör szakosztályaihoz, hogy kapcsolódjanak be a korábban meghirdetett „Jó tanuló, jó sportoló” mozgalomba.

A százezer tagot számláló Magyar Országos Horgász Szövetség 1972. január 23-án tartotta küldöttközgyűlését. A vállalati Horgász Egyesület tagságát Ákl Ferenc képviselte a gyűlésen, amelyen értékeltek az 1971-es évi munkát, megbeszéltek az időszerű feladatokat. A küldöttek jelölőbizottságot választottak a szövetség májusban sorra kerülő tisztújító közgyűlésére.

Edzenek az Ércbányász labdarúgói.

Verses fejtörőjáték

Napjainkban, a vetélkedők és különböző szellemi csaták korszakát éljük. Hírközlő szerelvények és folyóiratunk is programszerűen foglalkoznak a bevált, népszerű játékokkal.

A verses vetélkedők a munkásszállón eddig négyszáz személyt foglalkoztattak, melyből azt a következtetést lehet levonni, hogy e műfaj továbbra is folyamatosan érdeklődőkre tart számot.

Részben az eddigi érdeklődők, de az újabban bekapcsolódók számára verses fejtörőjátékot indítunk. Három fiatal magyar költő verséből közlünk 1-1 versszakot. Ki kell találni: mi a vers címe, ki a vers írója és rövid jellemzést kell adni az alkotóról. Tehát: 3 vers, 3 kérdés.

Az első 3 megfejtő között, sorsolás útján egy-egy könyvet, illetve verskötetet sorsolunk ki és közöljük a nyertesek nevét.

A megfejtések beküldési határideje: 1972. április 1.

Írásban kell a megfejtéseket a MEV szálló Önkormányzati Bizottság címére beküldeni.

A megfejtendő három vers, három versszaka:

- „A reggelekben van még áhítat! Mint Árpád nomádjai az új hazát, nézem a sátozott házakat.”
- „Billent a gép-mozdulatából egy kémény, egy torony fakadt egy meztelen falu.”
- „Amikor bárki bárminek végére ér, hogy az egészet

előlről kezdje hegyén és élen fog mindent a kés.”

Mezőti János.

Ismét a garázsokról

Elkészült a garázsok szövetkezeti tulajdonba vételének terveze.

Amint a tervezetről értesültünk, az a következőket tartalmazza. Az alakuló szövetkezeti tagoknak — garázsfenntartó szövetkezetekről van szó — meg kell vásárolni a garázs területét. A terület fogalmába a bejárat, vagy udvar is beletartozik. A terület árát differenciáltan állapították meg attól függően, hogy bel-, vagy külterületen van. Ezen kívül vissza kell fizetni a PIK-nek azt az összeget, melyet bérbeszámítás címén a lakbérből elengedett. Ez a szerződés-kötéstől 1971. január 1-ig összesen értendő. Tulajdonképpen vissza kell vásárolni az ingatlankezelőtől a garázst. Fizetendő még az ingatlankezelőtől az átirás költsége, az érték 3 százaléka. A szövetkezetbe való belépés önkéntes, aki akarja az meghagyhatja a PIK tulajdonába a garázst és a már közölt bérleti díj ellenében használhatja azt továbbra is.

G. M.

HÍREK

Az elmúlt hónapban valóságos oktatási intézménnyé alakult át a harkányi bányász üdülő. Kettő — négy napos turnusokban párt- és szakszervezeti tisztviselők, aktivisták részesültek továbbképzésben.

A szakszervezeti növeledők eredményes mozgósítása nyomán, a három szakaszban végrehajtott növeledési szűrővizsgálaton 160 nő vett részt.

Benkő József elvtársat 1972. január 16-i hatállyal, kinevezték a vállalati szakszervezeti bizottság munkavédelmi felügyelőjévé. Benkő elvtárs előzőleg a IV-es sz. bányauzamban dolgozott, mint körletvezető helyettes.

Az elmúlt évi bérpolitikai intézkedések során megszüntette vállalatunk a havi 1.100.— Ft alatti besorolásokat. A pótlékokat figyelembe véve tehát a minimális havi kereset 1200 forint lett. A bérfejlesztés nyomán a kiegészítő állományba tartozók átlagbére 5-6 százalékkal, a nem ipari dolgozóké pedig 3,8 százalékkal volt magasabb, mint az előző évben. Ez az intézkedés elsősorban a dolgozó nőket érintette kedvezően.

J. K.

MUNKÁSSZÁLLÓ HÍREI

A „Bányász alkotók termében (C. IV. 30.) képzőművészeti előadássorozatot indít a Ságvári Művelődési Ház, a szállón lakó, képzőművész hajlammal rendelkező alap- és továbbképzésére. A munkásszállón minden hét hétfőjén, este 6 órakor kezdődő előadáson a szállólakók közül bárki résztvehet.

A Janus Pannónius jubileumi év alkalmából Szabó István szállólakó fémplakettet készített.

„Művészet hobbyból” című áprilisi kiállítás előzeteseként riportot készített a szállón dr. László Lajos és Krassó László.

A GTX (gőztaxi) néven közismert gitár-együttes hangulatos Beat-koncertet készült Nagy Zoltán szállólakó vezetésével. Az együttes vokál-trióval kombinált műsorában a zenekarvezető szerzeményeit is bemutatják.

A Szálló Önkormányzati Bizottsága február 24-én, este 6 órai kezdettel rendezte meg a szálló zsebszínpadán a Versbarátok Irodalmi Est-jét. A pécsi írók művei mellett helyet kapnak az ércbányász versírók művei is.

A MUNKÁSSZÁLLÓ MOZIMÓSORA:

Február 18-án: Ragyogj, ragyogj csillagom. (Szinkronizált szovjet film).

Február 21-én: A nagy szákmány. (Szinkronizált francia film).

Február 25-én: Végre hétfő. (Magyar film).

Február 28-án: Nincs jobb a rossz időnél. (Szinkronizált bolgár film).

M. J.

HALÁLOZÁS

SÜTŐ GYULA

mozdonyvezető 1972. január 28-án, bányauzemi balesetből eredően 1972. február 10-én elhunyt. Emlékét kegyelettel megőrizük.

Jelenkor-est

A munkásszállón szinte napirenden vannak a jobbnál-jobb, nívósabb rendezvények. Ezt a ténny húzza alá az az író-olvasó találkozó, ahol a közönség Pál József költővel, Szöllősi Kálmán íróval és Szederkényi Ervinnel, a Jelenkor főszerkesztőjével találkozhatott.

Az egész estét betöltő program színes, változatos, fordulatokban gazdag beszélgetés volt inkább, semmint előadókra és hallgatóságára bontott szokásos találkozó.

Szederkényi Ervin, a folyóirat főszerkesztője a beszélgetés során elmondta: egyik fontos feladatuk az írók és költők felfedezése, támogatása. (Itt szeretném megemlíteni bátorításukat, hogy vállalatunk fiataljai, akik versekkel, novellákkal, esetleg regényekkel, drámával foglalkoznak szabadidejükben, írásaikat elküldhetik a „Jelenkor” pécsi címére). Nagyon sokan tudnak manapság többé-kevésbé elfogadható írásokat felmutatni. Ez azonban még nem jelenti azt, hogy az illető már író, vagy költőnek érezheti magát. Ha egy, vagy két írását már publikálták is, még hosszú, kitartó munka és sok-sok jólsikerült írás kell ahhoz, hogy valaki az írás mestere, író, vagy költő lehessen.

Az est hátralévő részében Pál József költő beszél Ausztriai utazásairól, melyek költségeiben cik-

lusként jelentkeznek. Ezt követően felolvasta „Egy magyarnak...” e. versét.

Szöllősi Kálmán író aratta a legnagyobb közönség-sikert, ami érthető, hiszen az emberek szeretnek nevetni és Szöllősi Kálmán kielégítette ezt az igényt.

A beszélgetés után az Irodalmi Színpad tagjai adtak ízelítőt a „Jelenkor”-ban megjelent írásokból.

Bornemissza József

MECSEKI ERCBÁNYÁSZ

A Mecseki Ércbányászati Váll. dolgozónak lapja.

Felölős szerkesztő:

Tóth Béla

Szerkesztő:

Ragocsa János

Szerkesztőség:

Munkásszálló A épület I. 5.

(Pécs, III., Hajnóczy u. 35.)

Telefon: 14-61 Vállalati: 147

Kiadja:

a Baranya megyei Lapkiadó V.

Felölős kiadó:

Braun Károly

Telefon: 15-32, 15-33

Előfizethető

a szakszervezeti bizalmiakkal. Előfizetési díj egy évre 12.— Ft

MEGJELENIK

KETHETENKENT

MEV Nyomda

Felölős vez.: Dr. Hangos Lajos